

יגאל

1945-1992

יעדים קשורות לכורו של עולם
הומות לקראת הקשת
שלא תמצא לעולם,
שתייה הַקְמִיה קיימת לעולם.

(אמיר גלבוע)

הקדמה

עברו כבר 13 שנים מאז שניגאל החלך מאיתנו. 13 שנים הם הרבה מאד זמן, תקופה חיים שלמה. המבוגרים בינוינו התבגרו עוד יותר, הצעירים והילדים הקטנים גדלו והוא היו לאנשים. כבר לפני שנים רבות רצינו במשפחה להזכיר חוברת זיכרונות, כדי להנזכה את זכרו של יגאל בקרוב כל אלה שהכירו אותו ואהבו אותו. עד היום לא עשינו זאת אולם מפני שלמן יש דינמיקה משלה, והוא המחליט בעניינים האלה. הזמן שחלף, נסיבות אישיות וזמן פניו הביאו אותו להתחיל בהגשתה המשאלת זו.

השנים הרבות שעברו מאז שניגאל איננו עושות את הטיפול בזכרונות כל יותר. אולם הזמן שחלף גם מרחיק אותנו מן הזיכרונות, ובעיקר משנות הילדות. כאשר התחلت לאסוף את החומר להפקת החוברת חזרתי ועברית אירופיים וחוויות שכבר נשכחו ממני מזמן (והרי הזיכרון שלי ידוע כחלש מימי לא).

לאחר איסוף החומר (מאות התמונות, מכתבים, תעוזות) והתעמקות בו החלטתי לבנות את החוברת בפורמט של מעין אלבום תמונות המתאר את סיפורו החיים של יגאל, מהולדתו בקייז'ונג העוגן בפאתי כפר סבא, דרך הילדות והנעורים, ובהמשך דרך הקריירה המוסיקלית שלו. התמונות היוו את החליות המרכיבות את השרשת והטקסט המלאה אותן בא להבהיר, להעמיק ולהזכיר את משמעותן.

בנוסף לתמונות הרבות שנשארו לנו למסורת, נותרו הרבה מאד מכתבים שניגאל כתב למשפחה, החל מתקופת נסיעתו ללימודים באראיה'ב לאחר הצבע, ועד לשנות שהותו בהולנד. בתקופות אלה עדיין לא היה מקובל לדבר בטלפון בתדרות המקובלות כיום, ולכן, למשל, נשארו מאות מכתבים, איגרות ולויות שניגאל כתב למටאים את חייו יום, את המבט האישי שלו ואת האירועים הקשורים לקריירה המוסיקלית שלו. מתוך המכתבים הרבים של יגאל ניתן ללמוד על דמותו הייחודית, על רגשותנו, על המחשבה שלו שהיתה ממוקדת תמיד בזולות, ועל המקום הייחודי של המוסיקה בחייו, אפילו במצב של מלחמה (כמו לדוגמה: המכתבים ממלחמות יום כיפור).

החלק החותם את החוברת מוקדש לזכרונות שנשארו אצל כל אחד מאיתנו, משפחה, קרוביים וחברים, מאישיותו הייחודית של יגאל. ברצוני לציין שהחוברת כולה: בחירת החומרים, ערכית הטקסטים, הסידור שלהם, הדגשים, הם כולם תוצאה של מבט אישי שלו. כל הבחירה שעשוינו מוחכרנות האישיים שלו, והוא בודאי בחירות אחרות לחוטין אם מישחו אחר היה עושה אותן.

לאורך כל העבודה: איסוף החומר, בחירת התמונות, מיזום המכתבים, הרגשתיי שאני עשה עבודה חשובה, לי עצמי, וגם לכל אלה שאהבו את יגאל. וכן גם הרגשתי במשך כל העבודה העricaה שאני מעצבת, במידת מה, את הזיכרון של יגאל שיישאר לשנים הבאות.

רותי ליאור (צימרמן)
רעננה, ספטמבר 2005.

השנים הראשונות

חנה ודון עלו לארץ בשנת 1944, לאחר שנים של חיים במחתרת באירופה בתקופת מלחמת העולם השנייה.

חנה איבדה את כל משפחתה בשואה ודן נותר עם אחיו ואימו, שהגיעו לארץ כמה שנים מאוחר יותר.

חנה הייתה בת 23 בלבד כאשר הגיעה לארץ. היא הגיעה בדרך איסטנבול עם קבוצת צעירים שקיבלו הכשרה לחיה הקיבוץ בחו"ל, והיו מיועדים לקיבוץ העוגן. דן, שהגיע כמה חודשים מאוחר יותר, היה בן 25.

הוא הגיע לארץ דרך הים השחור באוניה, ודרך תורכיה ברכבת.

דן וחנה שנישאו כבר באירופה, הקימו בית בקיבוץ העוגן, שבאותה תקופה היה יישוב שכנן בפאתי כפר-סבא, לפני עלייה על הקרקע. העולים החדשים שכנו בשלב הראשון באוהלים ולאחר מכן עברו

לצריפי עץ. התינוקות שכנו בבית אבן. דן עבד בשנים הראשונות בחקלאות במושבים הסמוכים, בח:right>ריש השדות עם סוס ומחרשה, וחנה עבדה במשק. ביולי 1945 נולד הזוג החלוצים בן, יגאל.

אבא ואמא עם יגאל

יגאל משקם
את הצמחים
(בגיל 2 בערך)

יום הולדת 3 עם סבתא (אמא של אבא)

יום הולדת 3 - עם חולצת מלחים
ובלוריות מסוגננות, על פי מיטב
האופנה האירופית.

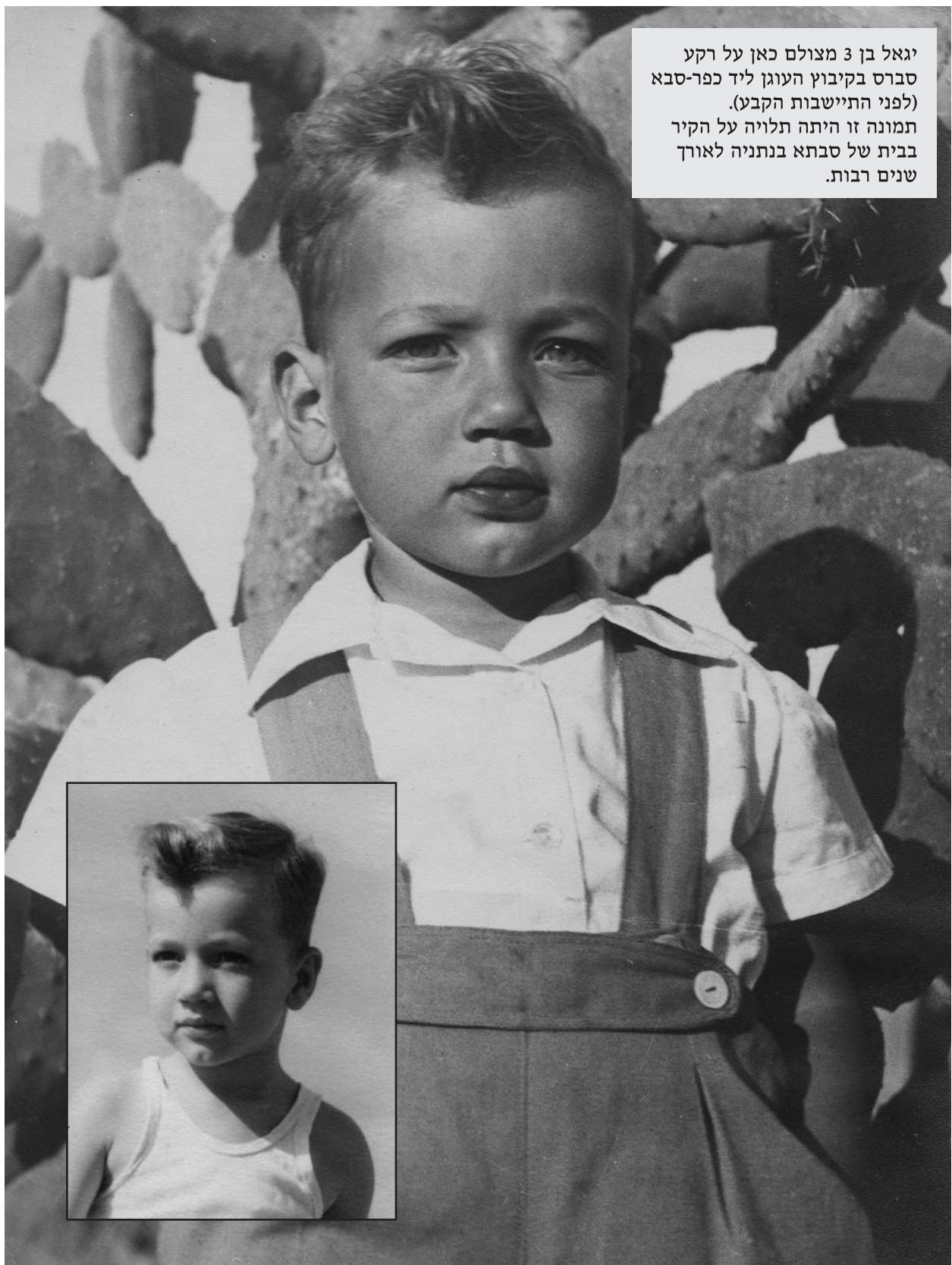

מטיל בשדות...

עם אבא ואמא בחצר העוגן, בכפר סבא.

יגאל בן 3 מצולם כאן על רקע
סברס בקיבוץ העוגן ליד כפר-סבא
(לפני התיישבות הקבע).
תמונה זו הייתה תלויות על הקיר
בבית של סבתא בנתניה לאורך
שנים רבים.

העלייה על הקרקע:

בשנת 1948 קיבוץ העוגן עלה על הקרקע במקומם המיועד לו בוואדי קוואני שבעמק חפר. במקום ניבנו כמה צריפים ומגדל ולאחר העליה על הקרקע המשיכו לבנות צריפים נוספים.

טיול "חקלאי" לשדה עם מדריכים על השכם
עם המטפלת ציפי (יגאל במרכז) - 1949.

יגאל
מחופש
לחיליל
בפורים 1949.

הפציעה של אבא
בשנת 1949 בן נפצע והתעוור מההתקפות של חומר נפץ בשעה שעסוק בייצור עبور ההגנה.
לאחר הפציעה הוא התגורר בחיפה במעון שיקומי במשר כמה חודשים.
בתמונה רואים את יגאל עם אמא על מדרגות הבית בקיבוץ בתקופת זו.

הנוועה לארצות הברית

יגאל הקטן יושב עם אמא על ספה באווירה ועיצוב אמריקאי אופייניים לתקופה.

מיד עם סיום תקופה השיקום של אבא בשנת 1950 נסעו ההורם לארה"ב למטרת לימודים של אבא. אבא למד כימיה בסיטי קולג' בניו-יורק, ולאחר מכן כימיה של גומי באוניברסיטת אקרון, אוהיו. עבור יגאל הקטן זו הייתה תקופה מסkrנת וחדשה. הוא למד שפה חדשה וראה מקומות ואנשים חדשים ו��ונים מאד מלאה שהכיר בקיוץ.

זיכרון מאמריקה: תמונה בשלג.

תמונה פטו מקצועית ומרשימה של יגאל בסביבה גנט וצעיר

תמונה שצילם צלם עיתונות עבור עיתון מקומי: משפחת דן צימרמן מגיעה לאוניברסיטה אקרון בליווי גאס קופי (1951). איזו התרגשות על פניו של יגאל הקטן הצועד בראש, לבוש חליפת איש עסקים.
כל מילה מיותרת.

צילום כתבה מעיתון בעיר אкрון
שבמדינת אוהיו, ארה"ב.
הכתבה, מ-9 באוקטובר 1950,
מספרת על דן צימרמן, ימאי עיוור,
שהגיע למדוד על גומי
באוניברסיטה אкрון.

כימאי עיוור לומד על גומי

Search For Test Tube Secrets

Five-year-old Yigal Czimerman is too young to understand the formulas his blind father learns as a chemistry student at the University of Akron. But the Grace School kindergarten pupil listens intently as Gus Kotti, right, a university senior, explains use of equipment in a new Knight Hall laboratory. Sharing Yigal's interest are his parents, Dan and Hanna. The family came to Akron from Israel so the elder Czimerman, who lost his eyesight in an explosion, could study rubber chemistry.

Blind Chemist Studies Rubber

Israeli Patriot Enrolled At Akron U

By FRANCES B. MURPHEY

THE EXPLOSION which robbed Dan Czimerman of his eyesight will not stop him from being a chemist.

Although totally blind, the 31-year-old man has come here from Israel to study rubber chemistry at the University of Akron.

see if he could still work at his old job.

"I wanted to come back to my profession, so I wrote to different places in the world asking about the study of rubber chemistry," he recalled. "Each place referred me to Akron."

The Israeli government sent him here under its rehabilitation pro-

their home is in the village of Haagen, between Tel Aviv and Haifa.

DISCUSSING RUBBER manufacturing in the new nation, the student observed, "We have worked only with natural rubber and now are learning about synthetic rubber."

"יגאל צימרמן בן החמש, צעריך מכדי להבין את הנוסחאות שאביו העיוור לומד כסטודנט לכימיה באוניברסיטה אкрון, אך הילד, הלומד בגן ילדים באкрון, מקשיב קשב רב, כאשר החוקר מסביר על השימוש בציוד המעבדה... המשפחה הגיעה לאкрון מישראל למטרת לימודו כימיה של דן צימרמן, אבי המשפחה, שאיבד את מאור עיניו בפיצוץ".

"יש לי שתי בובות קטנות".
עם החזרה לקיבוץ מאמריקה בשנת 1952 נולדו
שתי התאומות. יגאל בטילול בחולות עם מרתה (ימין)
وروותי (שמאל).

חצר המשק בקיבוץ העוגן בשנים הראשונות

ויפור האופניים מאמריקה:

החברים מקבוצת שיבולים מספרים שכאשר
יגאל חזר מארצות הברית בשנת 1952 הוא הביא
אתו אופניים. האופניים הפקו כМОבן להיות
רכוש של כל הילדים והיו האופניים
הראשונים של כל ילדי הקבוצה.
על האופניים אלה למדו כל הילדים לרכב
בפעם הראשונה בחיהם.

עוזי מספר שיגאל הביא מארצות הברית גם
תחפושת קאובי ולימד את הילדים לשחק
בקאוביים אוינדיינאים.

יגאל מחופש לדון קישוט בפורים 1954 (בן 9).
עובודה רבה ויצירתיות הוקדשו על ידי אמא
כל שנה בפורים בהפקת תחפושות מקורית,
על כל האביזרים ופרטיהם.

המפוחית הראשונה:
אם א מספרת שחמדת השכנה
היא זו שלימדה את יגאל
לנגן במפוחית פה.

המורה הראשון לכינור:
בכיתה ו הביאו לקיבוץ את אלי גרדוש, שהיה מורה לכינור ומוזיקה,
כדי לבחון את רמת המוסיקליות של הילדים, ולהחליט מי מהם
carsroni ומתאים לנגינה.
הוא הבחן בקשרונו של יגאל ומazel יגאל החל לנגן בכינור. בתחילת
אלי גרדוש היה מגיע כמורה לקיבוץ ומוחרך יותר יגאל היה נושא
לשיעורי כינור בחדרה.

יושב על הדשא
לפני הבית.
גיל 13

פורים 1955:
ליין בקרקס,
עוד יצירה מקורית
של אמא.

עובד חקלאית בפוזה תנ"כית, עם סנדלים
תנ"כיות וכובע טמבל. (גיל 13)

משחקים בלוראות (ג'ולות) בהפסקה...

תמונה אופיינית עם חולצה כחולה ושורק לבן.
באوتה פוזה צולמו כל ילדי קבוצת שיבוליים.
(1958)

לומדים... (בריכוז רב - ליד עליזה)

החברים בשיבולים מספרים שיגאל היה בין התלמידים המצטיינים והוא היה עוזר בمسירות ובלב פתוח לאחרים, למרות שהיו לו מחויבויות רבות, ובראשן הנגינה בכינור. (1961)

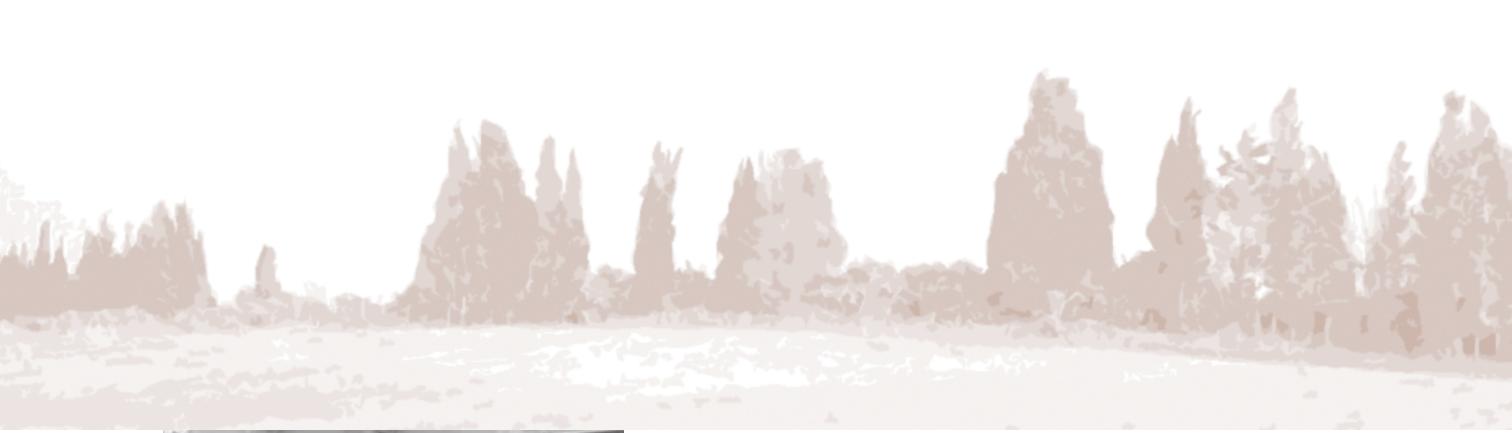

מנגנים... (בריכוז רב - עם הכינור)

וגם מנצחים...

(בריכוז רב -
עם עמירה
ורחל בקורס
הניצוח הראשון)
1962

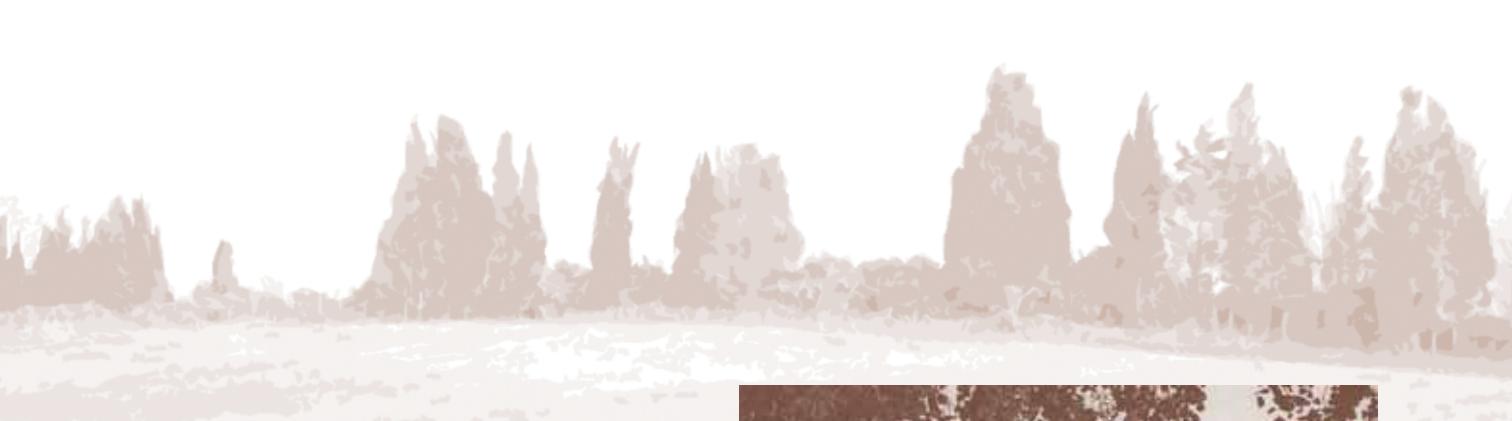
יגאל נותן יד לשלום לליידי המסורה של אבא, ליד המלונה בכניסה לבית.

הרצינות הייתה שם כבר בהתחלה...

עם הקוקו והסרפן:
יום הולדת 9 של מרתה ורותי עם שמלהות הסרפן
התקניות מבד קורדרוי.

יגאל ורותי
על הדשא לפני הבית.
ברקע: הרਪותות והמתבן.

תמונה משפחתייה:
על הדשא לפני הבית:
אמא, מרתה, אבא, יגאל.
כנראה אני הצלמת (רותי).

חדר האוכל של הקיבוץ: הצלalon הענק
עם הפריחה האדומה על הרחבה הגדולה
שלפנינו, והדשא הגדל, מרחק הליכה
קצרה מבית ההורים.

מויבת סיום הלימודים במאוד

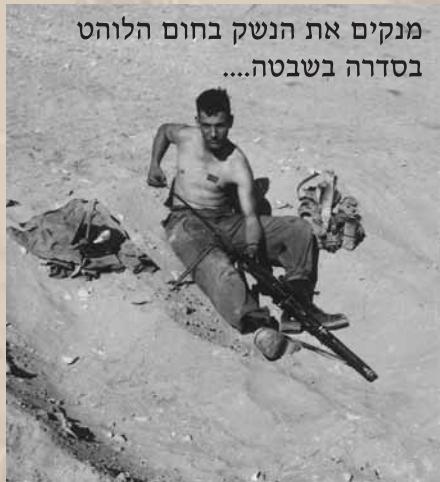
шибולים: מופע הסיום של כיתה י"ב. מופע שהושקעה בו הרבה עבודה ויצירה מקורית. המופע כלל קטיעי מערכונים, ריקודים ובוקר שירים. השירים היו מנוגנות של שירים ידועים ואהובים ש"הולבשו" להם מילים מקוריות בנושא הווי הקבוצת וסיום הלימודים.

דן שרון: בסוף י"ב הכננו סיום שלא יישכח, שבו 5 מאיתנו: יגאל, מיכה, אפרים, עוזי ואני שרנו פזמון לפי מילים שלנו והשלגרים של התקופה. יגאל הכין את כל העיבודים ועבד איתנו על הקולות וההצלה היה אדרה. לחلكנו זאת הייתה הכנסה לעולמה המופלא של המוסיקה.

תמונה קבוצתית
של שibiliים ליד
המועדון לחבר.
(כנראה לאחר
סיום י"ב).

חיילים
בחופשה.
шибוליים
בهرכוב
מלא.

יגאל בסיום קורס מ"כים.

הшибוליים הנח"לאים בתמונה משותפת:
עווזי, יגאל, נירה ואשר.

יגאל מספר לחבריו קיבוצי העוגן בשיחת קיבוץ על קורותיו במלחמות ששת הימים. הדובר רציני וhammadinim מרצוים ומחוייכים. אולי זו האופוריה שהיתה אחורי המלחמה הזאת, או אולי בגלל זה פשוט הדבר השרמןטי כל-כך.

תמונה על דשא
ליד הבית בקיבוץ.
ננראה משנה 1969,
משם לפני שעזבנו
את הקיבוץ.

האופניים: כלי תחבורה ששימש לתנועה ברחבי הקיבוץ ויחד עם זאת זכרו כמקור חוויה של כיף, עצמאות וחופש. חלק בלתי נפרד מהחיים בקיבוץ.

סדר פסח בקיבוץ

יגאל מנצה על המקהלה בשיריו פסח. ההופעה של המקהלה בסדר הפסח היוותה אחד משיאי החגיגה והוכנה בקפדנות ועבודה קשה בחזרות שנערכו שבועות רבים לפני החג.

יגאל ומרתה בקטע מוסיקלי בסדר פסח בקיבוץ. מופע שהפרק מסורת וגאווה גדולה למשפחה וגם לחבריו הקיבוציים. (1969)

סולן עם תזמורת בני הקיבוצים

יגאל מופיע כסולן עם תזמורת בני הקיבוצים בקיבוץ תל-יוסף (1968)

האקדמיה למוסיקה ולמחול

יגאל למד באקדמיה למוסיקה בתל-אביב כינור (אינסטורומנטלי ותאוריה). הוא למד אצל המורים: ישראל עמידן, אילונה פהר, עדן פרטוש.

מכתבו של פרופ' עדן פרטוש:

פרופ' עדן פרטוש, מנהל האקדמיה למוסיקה בת"א, כתב בשנת 1968 מכתב לקיבוץ העוגן, בו הוא מבקש לאשר את המשך לימודיו של יגאל באקדמיה.

פרופ' פרטוש כתוב:
**"כולנו בדעה
כי יגאל צימרמן
הוא חומר טוב
كمוסיקאי ועל כן
אנו מפנים
את תשומת לבכם"**

מלגת קרן שרת:
 בין השנים 1963-1971
 יגאל זכה מדי שנה
 במלגת לימודים
 מקרן שרת
 לאמנים צעירים.

הנושאה ללימודים בפילsplife

בשנת 1970 יגאל קיבל מלגה ללימודים באקדמיה למוזיקה בפילדלפיה. הוא נסע לפילדלפיה והתגורר שם אצל משפחה יהודית מאמצת, משפחת אליאס. המכתב נכתב מספר ימים לאחר הגעתו לארה"ב.

25.9.70

To All My Dears!

25.9.70

To All My Dears!

ישוב על כסאי בחדרי החדש, בביתי החדש. אתמול
עברתי הנה מהמלון. את "האמא" החדש פגשתי
בבית הספר אטמול אחא"צ, ובשעה 4 אחא"צ
היא הגיעו למלוון עם המכונית, וצ'יק צ'ק אריזה,
ונוסעים. נסעה של כ-10-5 דקות ממלון. דרך

בתמונה יגאל מנגן בתזמורת בפילדלפיה יחד עם חוותה, כנרת שגם קיבלה מלהga ללימודיו מוסיקה בפילדלפיה.

במקביל ללימודים באקדמיה למוסיקה יגאל קיבל שיעורי כינור אצל המורה דיזויד ארבן (נגן וראש בתזמורת פילדלפיה) ואצל הכנר המנוח מייקל רבין. בהמשך ה策רף להרכב "הסיליטים של פילדלפיה", תוך שילוב נגינות סולו. בהמשך, יגאל ניגן גם בתזמורות הסימפונית של ניו-גרסוי.

נחמדים (10, 9) שניהו במשך חצי יום הידדים המושבעים שלו. המשפחה שעתידה הייתה לאם אותי נמצאת בחו"ל. המשפחה כאן מאי מעוניינים שאשאר (20 סימפטיה אישית, 80% צריך לברר מה?.....).

וְזֹנָה בְּבִיקָוֹן בְּפִילַדְלִפְיה בְּתַקְוֹפָת הַלִּימּוֹדִים שֶׁל יִגְאֵל

[5, 11] 20

הנני מזכיר לך כי ב-1871

מכתב שיגאל נכתב מאמריקה לתרמתה
שהחילה ללימוד בתקופה זו באקדמיה
למוסיקה בתל-אביב.

לעצמו תורה סולפו' מסודרת להפליא ולדעתו, בלי כל קשר לנושא, כל מורה שבעולם יכול היה ללמד ממנה כיצד מכינים שיעור ומהי הדרך להשיג עובודה מכל תלמיד, ואיך נוותנים הרגשה של שיעור פרטני לכיתה של 15 חבורה. בקשר לשלהמה הופמן (שםו בישראל הומו שלופמן אם עדין אין יודעת), דעתה היא שתבקרי בכל שיעור שני או שלישי ותdaggi שםך יופיע ברשימה, או שימושו יחתום את שמך, או שתופיע בהתחלה ותציג עם "סיבוב ראש" ראשון שלו. חבל לבזבז עליו מילה מיותרת ועוד פחות מזה דקה מיותרת. כמה שיעורים שתוכלי להחסיר יותר - הרי זה משובה. תתענייני על היצירות שהוא משמע, תשמי אותן ותקראן עליהן בספרים, ותדען את החומר יותר טוב וייתר מהימן מכל אחד אחר בכתיבה בר"ל לוגרי גודלו של לי

אני שמח שיש לך רציני בפנטה בכיתה ואני משוכנע שזה יקפייך יותר הרבה מהרבה קדימה.

באייזה מידת עוסקה באקדמיה? כמה שעות ואיך זה מתחולק? האם יש לך זמן לקחת תלמידים מתחילה בפסנתר? זה יכול להיות ניסיון טוב בשביב'לך. תחשבי על הרעיון. תגנני סונגוות או ארבע ידים או אייזה מוסיקה קאמרית אחרת. משחו עם עוד אנשים. זה חשוב ואין לך תחילף. ת מסרי ד"ש מימי לאליל מרדי ולהיידו (את מכירה אותו?) ולאරליך אם תרائي אותם. כעיקרון אל תתביחסי מ"הגדולים", הם אוהבים שמדוברים איתם. גיגאל. נשיקות,

אחות קתונה לי מה שלומך הגיעו סתו', לא מאמינה, סתכלי דורך החלון של החדר שלו, אין טיפת רוח והעצים עומדים בחוץ כמו ציור, על כל אחד מספר קבוע של עליים. להגידי מי קבוע זה נראה כאילו קבוע. האדמה מכוסה בעלים צחובים, חומיים וכו' וmdi פעם מתווסף עליה נסיך לאדמה ובוגד בחברה של העץ. רأית את הסרט "העללה האחורה"? זאת התקופה. היום יומם א' כבר 12.00 ואני כל הבוקר עם מכתבים. כתובים לי די הרבה אנשים ואני רוצה לשמור על קשר איתם, בעיקר עם אלה שלא אראה הרבה זמן, מהקיובע, ושהשוו לי להשאר יידיד איתם. רأיתי שקיבלת ציונים יפים בבחינות ואני גאה בכך. על בס ממושפר לא עברנו כלל ולהגיד לך את האמת, זה יותר מתימטיקה ממוסיקה ותוכלי ללמד את זה תוך שבועות. אני חולש שהתקופה שלמדת עם ניצנה היא חשובה משום שהיא יודעת את החומר, וחשוב יותר, היא יודעת להציגו בצורה הנכונה והברורה ביותר. עכשו בית הספר. ובכן יש לך שידלובסקי שאני מקווה שנוסף לאנגלית לתלמידי גם מוסיקה. אני לא מכיר בכלל את השיטה שלו ולבן אינני מתנגד אליו, יכול להגיד שהיא טוב. אל מרדכי? און לו שיטה אבל בכל זאת מתקדמים אצלו קצת (איך שהוא) אייכשוו בגל שחוורים מספר פעמיים על משה - נשר בכל זאת קצת.

הפעם הראשונה שגileyti אכן צרכים ללמד סולפז', ומה זה כולל בעצם, היא עכשו. זהה תורה וטבע. אדם עם טبع מסודר ומתויקק כמו המורה של 'סולפז', הnockchi קשה למצוא. ועל כן הוא יוצר

לעצמו תורה סולפז' מסודרת להפליא ולדעתו. ב-

שיעור ומהי הדרך להשיג עבודה מכל תלמיד, ואי

בקשר לשלהמה הופמן (שםו בישראל הומו שלופן)

ותdag ששמך יופיע בראשימה, או שמיישחו יחתום

חייב לבזבז עליון מיליה מיותרת ועוד פחות מזה דקומה

על היצירות שהוא משמש. תשמעו אותו ותקרואי

בכיתה: כנ"ל לגבי רודולף לוי.

קטעי מכתבים על הכנור והמוסיקה שיגאל כתב אמריקה בשנת 1971

15.7.71

אני עובד קשה ומתלבט קשה. עובד כדי "לתת לעצמי צ'אנס", כמו שאומרת בעלת הבית שלי (שיש לי את הטון של חף אבל עוד צריך לשפר "קצת" את הטכנייה). ומתלבט, מפני שכלי יומם שאני גומר לעבוד (זו עובדה קשה) אני מאד עצבי בכלל המתח העצום שמצויר אצל, ואני שואל את עצמי האם זה העתיד שאני רוצה... האם אחזיק מעמד במתה כזה ואם אפילו אגיע לדרגה גבוהה, האם אהיה מסופק או אסתכל אחרת ואגיד: חיתתי 30 שנה ומה 10 שנים ניגנתי כינור (נק) אז מה, אני שמח?

"ההורם" לקחו אותי ל- "Dinner" ביום הולדתי ו"אמא" קנטה לי עוגה וכנראה היום נעשה את החגיגה (אני מאד לא רגיל בחגיגות יום הולדת).

שלשות היה לי שיעור אצל מייקל רבין. נתן לי שיעור של שעתיים וחצי! הוא קיבל 20 דולר לשיעור ממוני (מאחרים 25) בזמן שהמורים הגדולים בניו-יורק לוקחים בסביבות 50. מאד צנוע באישיותו אבל יודע בדיוק כמה הוא גדול מבחן וירטואוז.

יוציא שואלה אם תוכניות לעתיד הן סוד. ובכן בחלקו הן סוד בשבייל, אבל מה שאני יודע אני ב"כ כותב. בעלת הבית שלוי מתכונת להיכנס ל-Art Management ולקחת גם אותה תחת חסותה. זה אומר מסטר ורטיטלים בשנה. חוץ מזהਆ עשו בחינות בספטמבר בכמה תזרומות בניו-יורק ואם א התקבל עבור גדור שם. אין לי חזק להמשיך בבית הספר משום שאני יודע בדיוק מה אני רוצה וזה אין לי מספיק שם.

נשיות,
יגאל

12.11.71

יוםים לפני סוף הסיוור צלצלי הביתה ואלינור סירה לישמייקל רבין צלצל ומצא כינור יוצא מהקלל (בין 7 ל-8 אלף דולר) שהוא יכול להשיג בשבייל-1500 דולר. ברור שהשמה הייתה גדולה. ומזר באוטו יומם בערך שעה לפני כן חשבתי מה לעשות בקשר לכלי. כשהגענו בניו-יורק מיד נסעתי למיקל לראות את הכנור. הכליל הוא יפה ושאלתי אם אוכל לקחת כמה ימים. היו בעיות ויכולתי לבקש לשולשת הימים היתי עסוק ולא היה לי זמן לנגן עליו ולא להראות אותו לבני מקצוע שייבינו דעתם.

כאן בבית לחצו עלי שאקנה כי זו מציאות גדולה אבל לגבי זה היה אומר להשאר בily גורש. בלבד קשה החלטתי לא לנקות בכל ההוצאה הגדולה ומהשו בתוכו שאמר שהמציאה איננה מצדיקה את ההוצאה הזאת. ההחלטה הייתה נגד רוב המיעיצים והרגשי קצת משונה לא לחת את הצ'אנס החד פערני הזה. בבורק אותו יומם שהייתי צריך להחזיר את הכנור (שלשות) הלכתי לבונה כינור בפילדלפיה וניגנתי על-כ-6 כלים באותו מחיר או קרוב, ושוכנעתי שעשית נכון ושהעסק לא היה ממשו יצא מן הכלל ושלקנות כינור זה כמו לknות אישת וצריך לבדוק הרבה זמני אם טוב ואם מסתדרים.....(פושט לא הרגשי נוח אליו). וזהו, מעשה בכינור שלא נקנה. אלינור הייתה איתי שם ושמחה שלא קניתה אותו בסוף. היא דיברה עם מייקל אח"כ והוא אמר: כן, אבל הכנור שווה 2500 דולר (ירד הרבה מ-7000 דולר)... זה להפעם, נשיקות לכלכם,

יגאל

28.11.71

איןני יודע אם כתבתי לכם בכל אופן, משה יגר, הקונסול של ישראל בפילדלפיה פנה אליו ובקש שאארגן קוינטט ישראלי למסיבת חנוכה שתערך בביטו לכל המקורבים, שליחים, סטודנטים שייתור קרובים למשוחתו. התקשרתי עם מיכאל הרן (חץ' שמלמד כאן באחת האוניברסיטאות מוסיקה), אליוaben (קלרינט, הבן של אבאaben) ועוד בחורה אמריקאית יהודיה (וילה) וגם חווה (הכרת השגעה יחד עם יגאל ללימודים בפילדלפיה - ר.ל), ואנחנו מנגנים את קוינטט של מוצרט.

החויה היחידה שקיימו עד כה עברה בהצלחה ומאד נחמד לארגן (ולגון...). שוב חזרה בעברית... הכנור שלו מבון מריגן אותו נורא ובקרוב אגש במרכז לחיפושים מפני שתארך התשובה הסופית שלו מתקרב (אתם יודעים שאני מנגן על כינור מושאל, שגם הוא גרוע, אם כי יותר טוב משלוי) ואני צריך לנקות או לא.

אשכח לשמווע גם מה(א)חיות שלו ('רפה) שכבר לא כתבו לי שנים.

בקשר לשיעורים אני מבסוט מאי ממייקל (רבין - ר.ל) - הוא פנטסטי ואני צריך לעבוד קצת יותר (אני קצת עצן בזמן האחרון בגלל...)

Love
Me

ה-19 ושמו Jack Lott או John. קניתו אותו אצל איש אחד ב-Koln שהוא עצמו כומר וחובב נגינה. הוא נתן לי שניamarims על הבונה הזה, שהתפרסמו בירחון "The Strad" (השטרןדיירטס), שהוא עיתון היוצא לאור בארה"ב לכל כלי הקשת. במאמר נכתב על אותו Lott, על ערכם של הכינורות שלו ועל עבודתו. ההחלטה הייתה קשה מאד. דיברתי איתו ביום שישי ובשבת לחתמי את הכנור לניסיון. ביום ראשון הייתי צריך לתת לו תשובה.

איך שלקחתתי את הכנור ליד הרגשתי שיש כאן משהו טוב וגם אחרי שדיברתי איתו הבנתי שהוא מבחן הרבה בכנורות, וגם שאנו מנסה לדודר אותו. הוא אמר שיש לו הצעה מסוחר כנורות על 6000 מארק מבלי שהאיש אפילו ראה את הכנור רק בגלל השם ותצלומיים שליח אליו. הסיבה שלא מכיר לו אותו היא שאינו רוצה לנסוע אליו (דרום גרמניה) ואני מוכן לסקן את הכנור במשלוח. הוא לא היה כל כך מעוניין למוכר וכל ניסיון מצידי להוריד את המחיר לא עשה עליו רושם, מפני שהוא שאלנו ממהר להפסיק מהכנור שערכו עלה בשלוש שנים האחרונות יותר מכפליים.

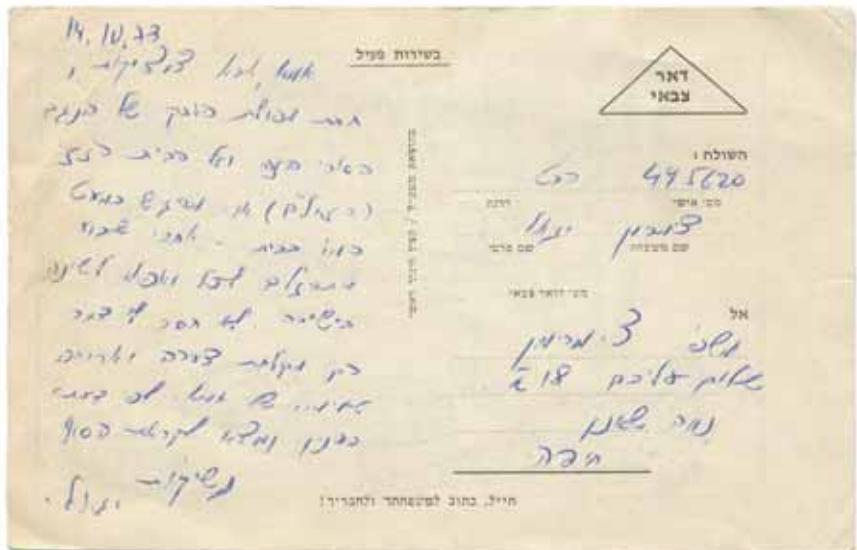
בillion של אותה שבת לא ישנתי אפילו רגוע וכמובן קמתי עם כאב ראש, אבל לפחות עם החלה ברורה לknoots. וקנית זיה מצלצל נחדר. ניסיתי אותו באולם הקלטנות של Koln צליל ברור ונקי. קרוב מאד לאיטלקי.

נשיקות,
יגאל

מלחמות ים כיפור

מכתבים וಗליות שיגאל שלח מהחזית הסורית

14.10.73
 אמא, אבא, צויקות,
 תחת מפולת האבק של הנגב
 הסורי הזה ועל הבית הזה
 (זהול")ס) אני מרגיש כמעט כמו
 בבית. אחרי שבוע מתרגלים לכל
 ואפילו לשינה בישיבה. לא חסר
 לי דבר, רק מחלוקת עיריה וארוחה
 טעימה של אמא. לפי דעתך העניין
 נמצא לקראת הסוף.
 נשיקות,
 יגאל

15.10.73
 היום התשיעי של המלחמה ואני עם מחלktiy עמוק בתוך הטריטוריה הסורית. המלחמה אמונה קרובה, אבל לגבי היא מתבטאת ברעמי תותחים פה ושם. הינו עדים להרבה קרבות אויר בהם הופלו מיגים סורים רבים, מהם ממש מטוסינו ואחרים ממש הנ"מ של יחידות הקראקה.

רב הזמן אנו מלווים יחדה ארטילריה ומהווים לה אבטחה צמודה. נסעעים בזהול"ם בשטח הסורי בהרגשת ביטחון מלאה, אך כموון בכוונות גבורה. המאמץ אינו מאמץ מלחמתי אלא יותר הגנתי. מדי פעם עוברים ליד כפר סורי וחונים ליד שדה ואוכלים ריקות טריים: עגבניות וכוכו. המזון הוא מנותן קרב וכבר התרגולתי לזה. את המחברת (עליה כתוב את המכטב - ר.ל.) הוציאתי מב"ס סורי לידי היהת הפסקת בוקד. אפשר לראות את הספרות מלמעלה. הנוף הוא מדברי למגורי. שטחים נרחבים של חמדות וארץ של מוצבים צבאיים. אין לתאר את הרוחב של רצועת ההגנה זו, 20-10 ק"מ של מוצבים מהופרים היבש.

אפשרו לכפרים הנמצאים בתחום הרצועה זו יש אופי של בסיסים עם תותחים פה ושם מוחופרים באדמה. אין נפש חי באיזור, רק כבשים ותרנגולות.

פעם מצאתי שתי ביצים ועשיתי ארוחת מלכים - שתי ביצים לארוחת בוקרי! החברה הם טובים וזה חשוב להמצא בחברה טובה שלפעמים מבליט את הלילה על זהול"ם, וגם את רוב היום בלבד. האבך נחפה לחלק בלתי נפרד ממני, כמו שכבת עור שני שאצטוך ל"שיזוף" הגון כדי להתקלף ממנו. הגבויים כבר קשות כמעט כמו הנעלים, כך שאין בעיה עם הנעלים המתפרקות שלו.

בתוקוה שהמכתב יגיע לפניי!!!

נשיקות,
 יגאל

15. 10. 73

היום התשיעי של המלחמה ואני עם מחלktiy עמוק בתוך הטריטוריה הסורית. המלחמה אמונה קרובה, אבל לגבי היא מתבטאת ברעמי תותחים פה ושם. הינו עדים להרבה קרבות אויר בהם הופלו מיגים סורים רבים, מהם ממש מטוסינו ואחרים ממש הנ"מ של יחידות הקראקה. רב הזמן אנו מלווים יחדה ארטילריה ומהווים לה אבטחה צמודה. נסעעים בזהול"ם בשטח הסורי בהרגשת ביטחון מלאה, אך כמוון בכוונות גבורה. המאמץ אינו מאמץ מלחמתי אלא יותר הגנתי. מדי פעם עוברים ליד כפר סורי וחונים ליד שדה ואוכלים ריקות טריים: עגבניות וכוכו. המזון הוא מנותן קרב וכבר התרגולתי לזה. את המחברת (עליה כתוב את המכטב - ר.ל.) הוציאתי מב"ס סורי לידי היהת הפסקת בוקד. אפשר לראות את הספרות מלמעלה. הנוף הוא מדברי למגורי. שטחים נרחבים של חמדות וארץ של מוצבים צבאיים. אין לתאר את הרוחב של רצועת ההגנה זו, 20-10 ק"מ של מוצבים מהופרים היבש. אפשרו לכפרים הנמצאים בתחום הרצועה זו יש אופי של בסיסים עם תותחים פה ושם מוחופרים באדמה. אין נפש חי באיזור, רק כבשים ותרנגולות. במקרה מצאתי שתי ביצים ועשיתי ארוחת מלכים - שתי ביצים לארוחת בוקרי! החברה הם טובים וזה חשוב להמצא בחברה טובה שלפעמים מבליט את הלילה על זהול"ם, וגם את רוב היום בלבד. האבך נחפה לחלק בלתי נפרד ממני, כמו שכבת עור שני שאצטוך ל"שיזוף" הגון כדי להתקלף ממנו. הגבויים כבר קשות כמעט כמו הנעלים, כך שאין בעיה עם הנעלים המתפרקות שלו.

בתוקוה שהמכתב יגיע לפניי!!!

25

23.10.73

נשבר לנו... לא המוראל, ה-Back-Axe! (ציר אחרוי) של הבית, כולם הזחולם. אז עזבנו קצת את המלחמה בלבד ונסענו לתוך אותו בסיס קצת יותר עופפי. זה מבון אפשר לנו מקהלת צעריה במרום גולן, בטמפרטורה של איזה 15-10 מעלות צלזיוס), אני חשוב שאFIELDו לצלסיוס היה קר בימים האלה (אבל אחרי תערובת של שמן-אבק-סידניים וגריז על הדינים, פרצוף וגוף, הכל כדאי). אז עכשו אני נקי מהדרין ומהכח בקוצר רוח לחזור חזרה ולהתملא באבק המדבר.

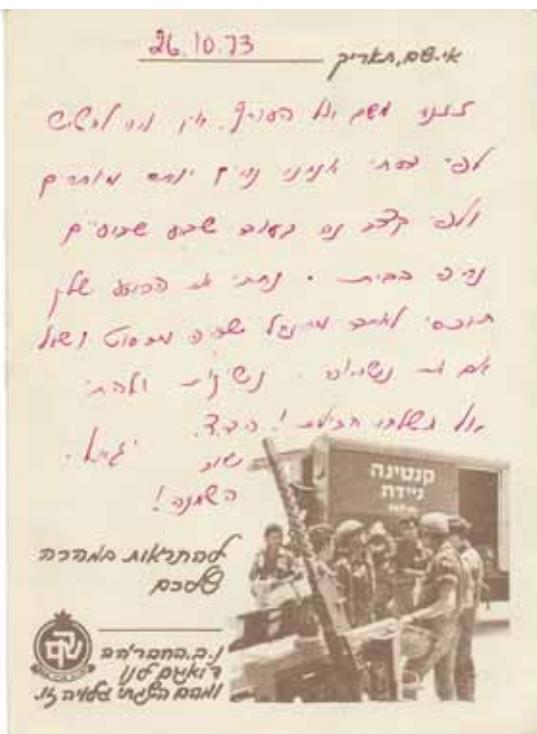
בחניה הספקתי לשם רביעה יפה של אחד אריאה עם רבייעית פידליו, ממש שמן לאזנים.

נשיקות,
יגאל

נשיקות,
יגאל

26.10.73

זינו שם אל העורף. אין מה לחוש לפיקודו
נהיים יותר מיותרים ולפי קצב זה בעוד שבוע שבועיים
נהייה בבית. נתתי את הכוונה שלך תוכסי (מרתה - ר.ל.)
לאחד מהזהול שהיה מבוטט ושאל אם את נשואה.
ניסיונות ולהת'
על היילטן ברוליבן להע' זייגר האשכנזי

3.12.73
לכלכם המון שלומות, הכנתי לכם מאמר יפה של אפרים קישון "מה יהיה, מה יהיה". הכנתי אותו על המיטה ויצאתי לרגע להביא קופסאות מזון למטבח. כשחזרתי, השתמש בו מישחו למטרה פרוזאית. אני מקווה שנמצא אצלם עוד עיתון יומן ושותכו לקרוואו אותו. מאי התרשםתי מהצורה בה הוא מתאר את הבלבול הגדול אצל כולם: שרים, מנהיגים, ואנשים פשוטים. אבל בנסיבות אחת איינני מאייר את הפרטקטיביה ההיסטורית של מה שעבר علينا במשך 25 שנה וההישגים שהישגנו והעובדת שהמלחמה ככל שהיא קשה, היתה ניצחון, וכל המחיר שנשלם הוא עבור משהו חשוב יותר. כתבים בעיתונים שמילואים יהיו מגויסים עוד 90 ימים לפחות. איןני יודע באיזה מידת העיתונים קבועים בפוליטיקה, ואני מקווה שהרמטכ"ל לא התכוון אלינו אישית אלא לכל אנשי המילואים (שיתחלפו ביניהם)...

2.12.73
שלום,
9.00 בוקר יומ א'. הקונצ'רטו של באך לשני כינורות
עם פרלמן וצוקרמןיפה עוד יותר מרגיל. אtamol
בלילה כחזרתי משמרה תפסטיב' "קול טורכיה"
את אויסטריך מנגן את הפנטזיה הסקוטית של ברוך,
היה נادر.

דברים על קניות מגאים עם פרווה של קיבוץ דפנה.
אתמול לא היה קר בשמירה. בכלל, מתחלים להכנס
לשוגה בכל הנוגע לשמירות זהה עובר קצר יותר קל.
קבלתי מכתב מהתלמידים וגם יונתן מהזורע וכולם
מאד מתלהבים מהעובדת שסידרתי להם מורה ביום
טרופים אלה. קיבלנו עירמה של ספרים שהגיעה
מקראית חיים, וכרגע אני קורא על גנדִי.

נשיקות,
יגאל

החתונה והנסעה להולנד

18.8.75

(מתוך מכתב שיגאל כתוב מהבית בנהה-שאן, חיפה, אל ההורים (שהיו באotta עת בטויל בשבדיה) על הצעה של המנץ' יואב תלמי לנסוע לנגן בתזמורת בהולנד).

שלום אמא אבא,

יש לי חדשה קטנה בשביבכם. לפני שבוע ביקר אצלנו המנץ' הישראלי הצעיר יואב תלמי, השווה כעט בהולנד, והציע לי משרה בתזמורת שלו. אחת הכנריות בתזמורת (כנראה כנרת טוביה) נאלצה להפסיק מסיבות בריאות והוא ה策ך מישחו ב-S.O.S. מכיוון שהיא בארץ בחופשת מולדת הגע אליו ודייברנו על הנושא. הינו צריים לחתה תשובה בהקדם (תוון ימים מס'ו). ואכן בעבור שבוע החלנו בחוויב ואנחנו נסעים להולנד לשנה כבר בספטמבר.

מכיוון שאם לנסוע אז רק עכשו, החלנו שלמרות חברות החשמל והקביעות וכל שאר הגורמים הממסדים את הבנאנם, אנחנו מספיק צעריכם לעשות צעד מפתיע אבל מביא בעקבותיו ניסיון מעניין.

אנחנו נסעים לארכנהם, עיר לא גודלה (כ-400,000 תושבים) בדרום הולנד ליד גבול גרמניה. אומרים שהמקום נפלא והעיר יפהפייה. התזמורת טוביה לדברי המנץ' ויש אפשרות למוסיקה קאמרית.

הצעה היא לנגן בכינור ראשון, יתכן אפילו בפולט שני אבל לא מובטח. המשכורת בסביבות 2000 גילדן, שזה קרוב ל-5000 ל"י לחודש, משכורת יפה לדברי. העבודה כוללת מקסימום 9 פעולות בשבוע כוללם 5 ימי עבודה שבאחד מהם יש רק חזרה בבוקר.....
אני רוצה להכנס קצת יותר לניצוח וללכת ללמידה אצל מישחו. כתבו מתי אתם באים. אנחנו רוצים לצאת כבר בתחילת ספטמבר (עד העשירי) כדי להספיק לטיל קצת לפני שmaguiim לשם.
גב. מגיעה לי גם חופשה בתשלום מלא של يول-אוגוסט בסוף העונה.
כולם מוסרים ד"ש חמיה ומקווים לשמעו קצת יותר. עכשו בוודאי כתבו.

יגאל ויהודית התהתקנו במרץ 1975 במרכז יהדות רפורמית בחיפה. יהודית למדה פדגוגיה של האמנויות ולימדה אמנויות. הם נפגשו דרך מכון משותף מקיבוץ העוגן.

ניסיונות
יגאל וג'ודי

מכתבים מהולנד:

1.1.76

שלום לכם חמודים של',

נתבשרנו היום גם בברוך על הבן של תוכסי (אורן נולד למרתה - ר.ל.) וזה עושה אותנו "דודים ללא אבאים". אני מתאר לעצמי שמרתה עברה חוויה לא קלה אם היה צורך בניתוח. כמה זמן תישאר בבה"ח? ג'ודי מסתדרת טוב גם בלימודים. יש לה מלא חברים וחברות, וגם בשוק בית, בישולים וקניות. היא יודעת (אין לי מושג מאיין) מה לנקות איפה, متى זה יקר מדי ומתי מציאה.....

בתזמורת הכל כשרה בדרך כלל, והיתרונות של התזמורת הזאת שלומדים המון פרטואר, כל שבוע דבר חדש, קוונטרט שלם חדש וזה נותן עניין רב. בכיריסטמס הוציאו אותו לחלוורה באיזה כנסיה בסביבה ורב אחד של נגינות טוויזיט שוניות הכנסיס 125 גILDEN. כמובן שבארנהם אין היצע גדול של חלוורות כמו בערים הגדלות או כמו שהייתי רגיל בפילדלפיה כל חודש.

אתמול בלילה בדיק בבחוץ התפוצצו כאן אלף חזיזים וזיקוקים ובמשך שעה שלמה הווארו השמים והօיר היה ממש מסריך מאבק שריפה. יצאנו לרחווב וכמעט בכל בית היו איזה שנים שלושה מטוריים שמילאו את החלל בזיקוקים, ובטלוייזיה הייתה תוכנית מוסיקאלית מבדרת עם המאפייה הישראלית (פרלמן, צוקרמן, ארנובים, דה-פרה, מהטה) שנגנו שוברת וגם בדיוחות מאחרוי הקלעים.

מחכים למכתב מכם בקרוב,

נשיקות

ג'ודי ויגאל.

יגאל וג'ודי בשדה תעופה
של דואנים ליד הילברטום

30.3.76

לרותי אמא ואבא,

.....

אתמול התקיים הרסיטל שלי בבניין העירייה. האולם הוא אולם קטן, בסה"כ כ-60 מקומות, מתאים במיוחד למוסיקה קאמרית מסווג כזה. הוא נמצא בחלק המשוחזר (נראה כמו מבצר עתיק) של בניין העירייה. האוירה הייתה יפה מאד והאולם היה מלא. הרסיטל הלק טוב מאד וקיבלו הרבה קומפלימנטים. היו גם קולגים מהתזמורת וברכו אותנו על ההצלחה הרבה. אבל בשבייל להזיז משחו כמובן לא מספיק רסיטל אחד שכזה אלא צריך לארגן עוד ועוד ונראה איך יתפתחו העניינים.....

עכשו אנחנו מנגנים את ה"מתיאוס פסיוון" של באך, תקופת Easter-פסחא בכל כנסיה מוש... בסביבה. זה כל כך נוצרי שזה יוצא מכל החורדים.....

בניצוח היה הפסקה כל זמן שהרסיטל היה בראש סדר העדיפויות, אבל עכשו צריך להשלים את החסר. יתכן ונתחיל לעבוד על "סיפורי של חייל" של סטרוינסקי עם תזמורת קטנה בבית הספר. אני רוצה להשיג איך שהוא את הטקסט בעברית או באנגלית. אולי מרתה יכולה לצלצל לאקדמיה או בספריה ליד היכל התרבות ולשאול אם יש תרגום כזה במציאות. נוספת לכך שמדובר מכם שתשלחו לי אם זה בהישג יד את המילון העברי-אנגלית שלי וגם את התנ"ך הקטן.

בכל זאת צריך למצוא איזה תנ"ך בבית יהודי...

ד"ש למרתה ועמי ואורן

捏יקות לכוכם

יגאל.

שלום לכם,

אחרי מספר ימים חמימים מאד שוב חזר מגז אורי קרייר. בזמן האחרון לוח העבודה שלי פחוס עמוס ואני נהנה מהחיים. הפתעה נסימה: הוזמנתי לנכח על קבוצת המיתרים של תזמורת החובבים בחזרה, בזמן שהמנצח יעבד עם קבוצת כלי הנשיפה. היה לי רק שבוע להכין את החומר והחזירה בעוד שלושה ימים. עשית תМОנות לתוכנית של הקונצרט בספטמבר ואני שולח שתים מהן, מי יודע אולי פעם יהיה צריך לתת לעיתון או משה דומה. התחלנו לנסוע לעבודה באופניים. לוקח בערך 15-20 דקות אבל מעיר כהוגן.

- קיבלנו מכתב מרוני כסאל והוא כותב שאביגדור התפטר יומיים לפני הקונצרט פתיחת העונה של התזמורת - מתאים לו.

הבית שלנו פתוח לכל ובאים לבקר כל מיני חברות, מחברים שלי בתזמורת ושל ג'ודי מב"ס, ועד לסTEM "פריקים" שתופסים ו עושים רושם מעניין.

מהר קופצים לאיזה פגישה בחיק הטבע של אנשי ה"מאקרו-בייר", צמחונים שיש להם מועדון מיוחד כל מני עניינים הקשורים בתורות המזרח למיניהם (כגון טאי צ'י, תורת המחול והתנוועה שגיידי לוקחת קורס אצלם, נשים לכולכם, גאל.

שלום לכם,

אתמול נסענו להאג לקונצרט מעניין של מוסיקה חדשה. המורה שלי לניצוח הוא כנראה בתזמורת האג ודרכו נודע לעל הקונצרט. יczano מוקדם בבודק כי רציתי להשתתף

בחזרה. ניגנו שתי יצירות: Ritual של פיר בולז ו-Symphinia של לוציאנו בריו. היצירה של בולז הייתה גורועה ומשעממת, אך לעומת זאת בריו היה פנטסטי (אגב ביצעו אותה לפני מוסר חודשים בפילהרמוניית הארץ עם בריו עצמו). מכיוון שהמורה שלי עשה עם התזמורת מסטר חזרות על היצירה היה לו פרטיטורה, אותה השאלתי ממנו לחזרה וגם לקונצרט. כמובן זהה נתן לי הרבה מADC ונוסף להנאה הרבה מהbijou המועליה הנחנית גם מהצד המקצוע של המיעקב אחרי ההתרחשויות בזמן קורות. ביקרנו כמובן את טלי ובערב (בלילה) חזרנו הביתה.

היום היה "יום גינה", קוצרת את הדשא במקצת יד ושבתי את הגינה, שבלי השקעות גדולות ונתנתן פרחים יפים.....

הזרה שנייצחתי עליה עברה יפה מאד והמנצח שאמר היה לעבד עם התזמורת אחרי הפסקה לא הגיע, כך שנייצחתי על כל התזמורת בפרק הראשון של הסימפוניה השלישית של בטוהן. הגיעו אליו תגבורות טובות מההתזמורת ואולי יזמין אותו גםפעם אחרת. בינו לבין באה הצעה להשתתף בקונצרט בכנסייה שיערך ב-5 ביולי כאן בארנהם. התוכנית עוד לא מוחלטת אבל כנראה טריו-סונטה של הנדל ועוד יצירות עם האבולן שאיתו אופיינט בספטמבר..... נשים, גאל.

ARTHUR MAHLER

geboren in 1952 te Nijmegen, studeerde na zijn middelbare schoolopleiding hobo bij Cees Wijnbelt aan het toenmalige Stedelijk Muziekleum te Arnhem. Tegelijkertijd studeerde hij blokfluit bij Carla Kemme. Momenteel rondt hij zijn studie af aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam bij de bekende hoboïst Han de Vries, bij wie hij zich tevens bekwaamt in het bespelen van de barokhobo. Vanuit zijn speciale interesse voor barokmuziek volgde hij verschillende Stimu-cursussen. (Stimu : Stichting voor muziekhistorische uitvoeringspraktijk). Naast zijn functie als plaatsvervarend solo-hoboïst bij Het Gelders Orkest geeft Arthur Mahler regelmatig kerkconcerten, terwijl hij ook geregeld te horen is samen met de pianist Arthur Hartong.

מתוך התוכינה של קונצרט של אנסמבל Gelders שנערך ב-28 בספטמבר 1976

YIGAL ZIMMERMAN

werd in Israel geboren en behaalde zijn einddiploma viool aan de muziek academie van Tel Aviv, waar hij studeerde o.a. bij Ilona Feher. Daarna studeerde hij gedurende enige tijd in Amerika, waar hij een cursus kamermuziek volgde bij David Arben, de huidige 2e concertmeester van het Philadelphia Orkest. Ook studeerde hij in New York nog bij de bekende amerikaanse violist Michael Robin. In verscheidene orkesten in de Verenigde Staten was hij werkzaam. Voor hij naar Nederland kwam was hij lid van het Haifa strijkkwartet.

Yigal Zimmerman gaf verscheidene recitals in Israel, waaronder een recital voor de radio.

Gelders Kamermuziek ensemble

אנSEMBל שיצרה קבוצת נגנים מتزמורת ארוןם, ויגאל שימש בו בתפקיד כנר הראשון. האנסמבל הופיע בערים שונות סביב לארנהם בשנים 1976-77.

13.12.77

אבא ואמא יקרים,
מרוב עיסוקים לא מגיעים לכתייה. אצלנו הרבה חדשות: ב-20 לדצמבר אשთף בקונצרט של הקונסרבטוריון בו ינצחו תלמידי ניצוח על התזמורת. אני אנצח על הפתיחה "אורינטה" מאט וובר ועל "כל נדרי" של ברוך לצ'ולו ותזמורת.

הסולנית היא בחורה יהודיה מרומניה שהיתה בישראל שנתיים, ועכשו עושה את דיפלומת הסולו שלה כאן באمستטרדם. אנחנו מדברים עברית כמובן. הדבר התאפשר כמובן הוורה שלי שמנסה להשיג לי הזדמנויות ועוד ממש בקשרוני.

הוא גם היהודי לי על הזדמנות להיות מנצח קבע של תזמורת חובבים טוביה ב-Naarden, עיר לא גדולה כ-50 ק"מ ממוסטודם. לפני שלושה שבועות עשתי בחינה אצלם יחד עם עוד 3 מנצחנים ובחרו בי בתור האפשרות הטובה ביותר. התעוררה בעיה של יום קבוע לחזרות, מפני שלבי אין يوم חופשי קבוע בתזמורת ועל כן החלה עדיין לא נפלה ומנסים למצוא פתרון מעשי. אם כך, אתächst לעבוד איתם מינוואר 78 על תוכנית של מלחינים הולנדים וזה יהיה ממש עצום לגבי מישחו שרק מתחילה.

הערב יש לי חזרה (שנייה במספר) ואני מקווה שב恰כעה אח"כ אבחור ברוב קולות... נראה.
עם כל הפתוחיות האלה אני נכנס הרבה יותר במרחב לעניין הניצוח וכמובן יש הרבה פחות זמן בשביב הכנור,
אבל זה היה ברור מראש
ניסיונות ודרישות לcolm
יגאל

2.1.78

שלום אבא ואמא יקרים,
בילינו את חופשנתנו בפריס (5 ימים)..... הינו במויזיאונים, גני הטיולרי, בסן-ז'רמן, במנזרנו, במנזרו, בפייגאל, במועדון הלילה "פולו ברז'" ועוד ועוד.

העיקר, הצלחת לארח את כתובתך של ז'נבייב טורטלה (יגאל למד אצל כינור כאשר שהתה בישראל בקביעות מעברות - ר.ל.) וביקרנו אצלה. הפתעה הייתה גדולה וגם השמחה. היא שאלת גם לשולם
ושבנו וספרנו כשעותיהם. ניגנתי גם קצת והיא הייתה שמחה מאד. היא כבר בת 72 והזקנה מאד
מאז ראייתה לפני 16 שנה, אבל עדין מלמדת הרבה. היא זכרה את שמי מיד כשהחברה התקשרה
אליה, ומסרה לה שি�ינו אצל תלמיד שלא עשתה קריירה רצינית ביותר.

הבן, סרו' בודו הוא כיום מנוח די מבוקש, במשפחה אחיה פול הוא כיום אחד הסולנים הגדולים בעולם,
בנו כנור ראשון בתזמורת בצרפת.....

בнтאים התקבלתי להיות המנוח הרשמי של
תצמורת החובבים ב-Naarden ותחילה שם בסוף
החודש. "מינוי" לי גם איסיטנט שי מלא את מקומי
כשלא יוכל להשתחרר מהתזמורת.

ניסיונות ודי"ש מג'ודי וממוני.
יגאל

16.1.78

אבא ואמא יקרים,

קצת בהרבה על התזמורות. אם כן קוראים
לה התזמורת הקאמרית של Naarden והוא
מורכבת מקרוב ל-50 איש. מיתרים + 8 כלי
נשיפה מעץ, 2 קרנות וכלי הקשה. לעיתים
כשיש צורך בהרבה מזמינים עוד כלי מתכת.
המיתרים מורכבים מנגנים לא מקצועיים
שההובי שלהם הוא התזמורת, לעומתם נגני
כלי נשיפה הם סטודנטים שוכרים להיות
נגנים מקצועיים, חלקם לומדים
בקונסרבטוריון באמסטרדם וחלקם במקומות
אחרים. בשビルם זו הזדמנות ללמידה חומר
תזמורתי ולקבל ניסיון בנגינה תזמורתית.....

16.3.79

אבא ואמא יקרים,
אני יושב באוטובוס של
התזמורת, משחק שח עם
קולגה וуд שהוא חושב
(והוא חשוב הרבה) אני
כתב לכם כמה מילים.
ניגנו היום בעיר על יד
הגבול הגרמני, כשעתיהם
נסעה מאסטרדים. אני
הגעת לשם ברכבת כי לא
הצטרכתי לנגן ביצירה
הראשונה, ועי' כך חסכת
עצמי שלוש שעות נוספת
שיכולתי להשאר בבית
וללמוד.

בשיחת הטלפון האחרונה
שלכם ספירה لكم ג'ודי כבר
עשיתי בחינה בתזמורת
נוספת של סטודנטים. היא
נקראת Sweelinck והיא
מורכבת מתלמידי

האוניברסיטה של אמסטרדם. התחריתי עט עוד שלושה מנצחים ונבחרתי פה אחד. זה עוזר לי להגיע להחלטה
שכבר במילא הרהורתי בה קודם, לעזוב את התזמורת וללכת לנצח בכל מקום שאוכל להתකבל.
בכוונתי לכת לקורס בקייז עם מנצח מפורסם (כמו שהיה בשנה שעברה). הקורס יתקיים ב-Hilversum, עם
תזמורת הרדיו. אתחזר עט כמה מועמדים. הטוב ביותר יש לו סיכויים רבים להיות מזמן לנצח על אחת
מתזמורות הרדיו.

בשנים שאני יושב בהולנד היה לי הזמן והאפשרות לעמוד על הרמה של המנצחים כאן. בדרך כלל היה לא גבולה
ולפעמים אף נמושה מאד. התחרויות קטנה יחסית לכל סוג אחר של מוסיקאים אינסיטומנטלייטים. הבעיה
בניצוח היא תמיד איך להגיע לדוכן המנצח, איך לקבל את הצ'אנס. זאת כרגע הבעיה. יש לי הצלחה טובה מאד
עם מנגנים בהם שקשרו בייחסי אגוש בתזמורת וזה אספקט מן החשובים ביותר בניצוח, אחרי הידע המקיים.
למוד צריך המון, אבל אם למשהו אין הבנה למנגן בתזמורת הוא לעולם לא יהיה מנצח טוב, וליב אחרי כמה
שנתיים של ניסיון בתזמורת, יש כבר הרבה ניסיון בהז.

מבחינת מה שאני מפסיד ע"ז זה שאני עוזב את התזמורת זה למעשה כלום. המנצח הנוכחים גרוועים מאד
והתזמורת מגנת בהתאם. הכל מתנהל בחוסר ייעילות ואין התחשבות במנגנים בכל מה שקשרו בארגון חזורת
בצורה מקצועית. מבזבזים המון זמן בחזרות מסווגות עם הבלט.....

מקווה שהכל בבית בסדר
ודרישת שלום לכולם

ניסיונות
יגאל.

7.5.79

הורים יקרים שלום.....

שלשים נגנו את הקונצרט הראשון שלנו בתזמורת Naarden (בסדרה של שלושה קונצרטים). היה די מוצלח והסרנדה של דבז'אק לכלי נשיפה הייתה ממש נפלאה.
בקונצרט הקרוב נגנו בכנסיה של Naarden בקונצרט מעין משפחתי ובתוכנית גם אטרקציה: קונצרטו לקרון, אלףים מאת ליאופולד מוצרט עם גון קרן מקצועני מאחת מתזמורות הרדיו, שמחזיק בבית גם מן קרן שכזאת, שארכה איזה ארבעה מטר והיא מונחת על הרצפה.
בתזמורת הסטודנטים העובדה קשה וצריכים לדוחס הרובה בזמן קצר כדי להגיע לكونצרטים Aiсшаго. התוכנית לא קלה והרמה של כלי הקשת נמוכה יחסית ודורשת הרבה סבלנות.
את החודשים האחרונים שלי בתזמורת הבלט לא אשכח כל כך מהר. היתי צריך לאלאר כל כך הרבה פעמים, לבקש שחזרו ואם לא קיבלתי לדאוג למחלף שיעשה את החזרה בלבד, מתחת לו תווים בזמן, למצוא נגנים נוספים ולמלא חוסר ביצירות מסוימות. השגתי קונטרביסיט אחד לתזמורת הסטודנטים (ישראלי, דתי, בעל מסעדה באמסטרדם) ואני צריך כמוון לפחות עוד אחד או שניים. לא פשוט להיות מנצח של תזמורת חובבים. זה אולי הרבה יותר מורכב מלנצח על תזמורת מקצועית מוכנה ושתפקיד רק לדאוג שיבצעו את המוסיקה כהלכה.....

ניסיונות ולהת'
יגאל

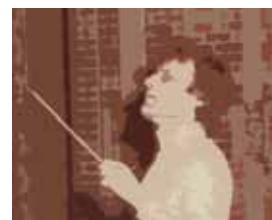
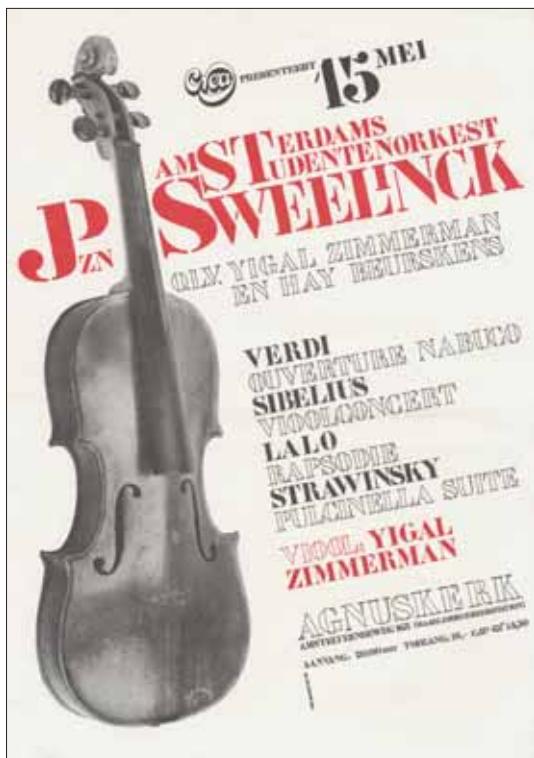
תזמורת Naarden

יגאל מנצח על קונצרט של תזמורת Naarden בשנת 1979: תזמורת חצי מקצועית שהבריה סטודנטים למוסיקה. יגאל ניצח על התזמורת וגם הופיע כסולן בשנים 1978-80.

תזמורת Sweelinck

משנת 1979 יгал שימש מנצח קבוע של תזמורת Sweelinck של אוניברסיטת אמסטרדם.

משמאל: הזמנה לكونצרט בניצוח יgal Zimmerman כשבתוכנית: פתיחה נבוקו מאת ורדי, קונצרט לכינור מאט סיבליוס, רפסודיה מאט לאלו, סוויטה פולצ'ינלה מאט סטרויינסקי.
כינור: יgal Zimmerman.

25.6.79

אבא ואמא יקרים,
כמו שכבר סיפרתי לכם בטלפון החקבלתי לקורס המנוהלים ב-Hilversum שיחל ב-6 באוגוסט. הקורס י諾ה
בצורה אחרת מאשר לפני שנה. בתחילתו ישתתפו יותר אנשים באופן פעיל ולקראת השבוע השלישי תבוא
הבחירה שתקבע מי יוכל לעבוד עם תזמורת הרדיו וגם להשתתף בקונצרטים. מבחינה המתה זה כמו בון יותר
קשה אבל לעומת זאת הבחירה תהיה פתוחה לכל, ואפשר לקוטר شيئاً פחות עיונית בשיפוט.
אני עדין עובד בבלט. היום האחרון הוא ה-15 ביולי וזה חבל שאין לי מספיק זמן להתכוון כל היום. למזל יש
לנו כרגע יותר הופעות בערבים ופחות חזרות בוקר.....

27.11.79

אמא ואבא יקרים,
שבשת הקרובה (1 בדצמבר) יתקיים הקונצרט הראשון מתחם שלושה עם תזמורת Naarden שאתם כבר מכירים.
נגן בדרייהוס בכנסיה. ארגנו את הקונצרט עם הומר שאלו יש ליהודי סטודיו. זהו למעשה קונצרט פרידה
שלנו מדרייהוס וכמוון שם מובטה לנו קהל גדול. כידוע לכם אני מנגן בתוכנית את הקונצרטו של ויוטי שם מעטם
בחזרה. זה לא חלק בלי מנצח ולכן הזמנתי חבר שלי שכבר עשה חזרות אחריות עם התזמורת, לנצח על הקונצרט
ועל שאר התוכניות כמוון מנצח אני.
לפני שבועיים היה לנו Work Weekend בכפר קטן לא רחוק מאמסטרדם. יומיים של עבודה מרוכזת ומאומצת
שהניבו פירות טובים. לעיתים יומיים כאלה שווים חדש עבודה רגילה. בערב שבת של אותן סופשבוע היה לנו
ערב מוסיקה אמרית, סאטירה ואפילו אימפרובייזציה-ג'אז. היה נעים מאד וגלית' כמה כשרונות בתזמורת שלי.
בסופשבוע זה היה לי אותו סיפור עם התזמורת של הסטודנטים ואפשר לומר שעם שתיהן אני פחות או יותר
ਮוכן לكونצרטים.

קונצרט פתוח בגן
יגאל מנצח על
התזמורת הקאמרית
Naarden בקונצרט
פתוח שהתקיים
בגן המוזיאון
ההיסטורי
באמסטרדם,
בשנת 1980.

Homogen en goed ingespeelde amateur-gezelschap

-Ymond -
17 dec 79

Concert Naardens Kamerorkest gang naar Jansheeren waard

HEEMSKERK. — Ondanks de ongunstige weersomstandigheden mocht het koffieconcert dat het Naardens Kamerkoest zondagochtend in De Jansheeren te Heemskerk gaf zich in een redelijke belangstelling verheugen. Vooropgesteld dient te worden dat de zaal van dit gemeenschapscentrum een droge, stugge akoestiek heeft, waardoor een wat matte orkestklank onvermijdelijk is. Niettemin kon het publiek zich een uitstekende indruk vormen van dit grotendeels uit amateurs bestaande ensemble.

Het concert werd geopend met de ouverture tot de, nog sporadisch opgevoerde, opera "Iphigenie in Aulis" van Christoph Willibald von Gluck. Vermoedelijk om zijn musici aan de zaal te laten wennen hield dirigent Yigal Zimmerman het tempo aan de trage kant. In dit mooie werk, doorstroomd met een weldadig aandoen-

de, strakke melodische lijn, openbaarde zich de warme klankkleur en stabiele klankverhouding van dit goed ingespeelde en homogene orkest, dat door Zimmerman sober, maar uiterst effectief werd geleid.

Het Vioolconcert in a kl. t. nr. 22 van Giovanni Battista Viotti en opgedragen aan de componist Luigi Cherubini werd gedirigeerd door Hans Rotman, met als solist Yigal Zimmerman. Begeleid door een zeer alert en intens reagerend orkest demonstreerde Zimmerman een voortreffelijk concert. De vioolspeler liet zien dat hij aan de met trouwrigheid meesterschap uitgevoerde cadens in het "Moderato" vermeid dient te worden. Stijlvol musiceren viel er ook te beluisteren in het weemoedige "Adagio", waarbij de solist een idyllisch warme toon produceerde, terwijl het "Agitato assai" een gepassioneerde inter-

prestatie kreeg waarin Zimmerman alle facetten van zijn technisch en muzikaal kunnen de revue liet passeren. Een uitstekende prestatie van solist, orkest en de kundig leidende Hans Rotman.

De Symfonie in a gr. t. nr. 87 van Joseph Haydn kreeg een springlevende, veerkrachtige vertolking, waarbij de ademenen beweging door hecht ensemblespel in het „Vivace“ consequent volgehouden werd. Zimmerman gaf het „Adagio“ en het „Menuetto“ een weldadig, gedragen tempo mee, met een minutieuze detailzorg. De uitvoering was een aanschitterend spektakel, in grootst door een gave totaal klank. Het concert werd besloten met zeven Roemeense volksdansen van Béla Bartok. Resumérend een voortreffelijk concert dat de gang naar De Jansheeren zeker waard was.

G. D. KONING

31.3.80

אמא ואבא יקרים.

אני שולח חתיכת עיתון עם ביקורת על הקונצרט האחרון שלנו עם תזמורת Naarden שהתקיים באולם Jansheeren-Heemskerk, לא רחוק מדרוהוס, בתאריך 16.12.79.

הנה תרגום מקוצר:

הكونצרט החל בفتיחה 'אייגניה באאוליס' מأت גליק, נראה על מנת שייתרגלו לתנאים (אקוסטיקה יבשה מאד, לא הד). המנצח יגאל צימרמן פתח בטempo איטי. ביצירהיפה זו עם קו מלודי ברור אפשר היה לחוש בצליל החם והיציב של תזמורת מטורגת, הומוגנית זו, שהובלה ע"י המנצח ברכינותו אבל באפקטיביות.

הكونצרט של ויוטי בניצחו של הנס רוטמן (ידיד שלי שעוזר לי לפעמים בחזרות) עם הסולן יגאל צימרמן מלוחה ע"י התזמורת קשובה מאד, נוגן בטכניקה בוגרת באופן יוצא מן הכלל וביחד בא-h-Mastership לידי ביתוי בקדנציה של החלק האיטי. באdagio הודגשה הרגשות הסגנון כשה솔ן מפיק טוון אידיאלי וחם.

הפרק השלישי Agitato assai קיבל פירוש אפasioני בו הוכיח הסולן את יכולתו הטכנית והמוסיקלית. ביצועמצוין של סולן ותזמורת מלוהה ביד אמונה של רוטמן.

הكونצרט הסתיים במחולות רומניות של ברטוק. בודאי קונצרט מצוין שהיה כדאי לשמע".

ניסיונות
רבות

14.2.80

אבא ואמא יקרים,

שנינו עוסקים מאד ולכון כותבים מעט מדי. אנסה לתאר לכם במקצת את מצב העניינים כרגע.
לפני שלושה שבועות עשיתי אודיציה עם תזמורת נסافت בעיר Leiden ליד האג. מתוך 5 מועדים בחרו
בי לנצח קבוע. התזמורת מורכבת גם היא מסטודנטים הלומדים שם באוניברסיטה. המירוח בה שהוא
קטנה. שנים מכל כל נשיפה ורק כעשרה כל' מיתר: שישה כל' מיתר (עדין רק 4), שתי וילות, שני צ'לים
ושני בסים, והיא מנוגנת רק מוסיקה של המאה ה-20 ובעיקר מוסיקה חדשה - 20 השנים האחרונות). בשביili
זה מעניין גם בגל החומר וגם בגל הגודל של התזמורת, שמאפשר וリアציות בבחירה יצירות (גם יצירות
קאמריות עם כלים שונים: פסנתר, נבל, כל' הקשה, סקסופון וכו').
יוצא שיש לי שלושה ערבים בשבוע חזרות עם תזמורות. חודשים פברואר-מרץ הם החודשי הכנת התוכניות.
כל תזמורת אני צריך לעבוד על ארבע יצירות שונות, כולל מיתר אחד כ-12 יצירות. נוסף לכך קיבaltı הצעה
לנצח על תזמורת שתורכב מחובבים בכל צפון הולנד ושתתכנסו שלוש פעמים בלבד, בשבתו אח"צ.
בשבתו الأخيرة תתקיים בערב חזקה גנרטית פתוחה לקהל שתהיה סיום לשלוותימי העבודה האלה. נגן
את הסימפונייה החמישית של צ'י'קובסקי, יצירה קשה מאד לחובבים אבל בגל הדרישות וגודל התזמורת
איננה מבוצעת בד"כ על ידי חובבים.

היתה הענotta עצומה מצד חובבים מהתזמורות שונות והגענו לאיזה 100 איש שאין לי מושג איפה נשים
אותם ...

כדי לחת לכם מושג מה על ההכנות לזה, קיבaltı פרטיטורה חדשה מהחנות ותפקידים שעדיין לא ניגנו
אותם. הייתי צריך לסמן עבור כל' הקשת את כל הסימנים הדרושים לקשות (למעלה, למטה) ולסמן לעצמי
פרטיטורה. עבודה הסימון בלבד לקחה לי 15 שעות ועבדתי במהירות גדולה. נוסף לזה העתקת הקשות
להפקידי התזמורת שעשיתי יחד עם כ-5 עוזרים מהתזמורת שלי לקחה לכולם עוד כ-6 שעות (סה"כ 30
שעות) וכל זה לפני שהתיישבתי למדוד את הפרטיטורה כמו שצריך ...

כמוובן שיש גם עבודה של מציאות מנגנים מתאימים לכל התפקידים וטלפונים מה ושם שלוקחים גם כן זמן.
לב"ס אני מכין כל שבוע שיעור ניצוח עם יצירות שמתחלפות כל Woche. היום לדוגמא נעבוד עם אנSEMBEL
של חמישית כל' מיתר עם פסנתר על הפתיחה "קוריאולן" של בטහובן ועל שני פרקים של צ'י'קובסקי (5)....
קצת על ג'ודי, בעוד שבועיים נפתחת תערוכה שלא בבית העירייה של עיר ליד דרייהוס. היא תציג 7-8 עבודות
חלקים נייר שראיתם וחלקים אבן ופרסקט חדשים. יש לה עדין המון עבודה.
התוכנית היא לפתח את התערוכה בנגינה של קוורטט אך אני לא רואה איך זה יצא לי.....

2.5.80

אבא ואמא יקרים,

קרו הרבה דברים בזמן האחרון. היו לי כמה קונצרטים. קודם לכל אספר לכם על התזמורת שהתאספה
מתזמורות שונות על מנת לנגן את החמישית של צ'י'קובסקי בשבת שעברה. היו כ-86 איש. הארגון היה
למושת. התחלנו בבוקר בשעה 10. בשעה 1 הפסכנו לארכוח צהרים שניתנה במקום. ... אחריה"צ עוד
שלוש שעות חזקה ובערב מ-9-8 חזקה כללית כעין הופעה בלתי מחייבת לsicom שלושתימי העבודה.
היצירה הייתה קשה מאד אבל הצלחנו להתגבר עליה לפחות מבחינת השטף המוסיקלי ולא הטרכנו
להפסיק באמצעות.

התהבות היה עצומה וכל אחד מהמנגנים ניגש אליו בסוף לברך אותו על הניצוח הטוב והחזורות
הנעימות. היה נעים מאד. עם תזמורת הסטודנטים באMASTERDM היה לנו גם כן קונצרט ראשון, כעין הרצה
של התוכנית. עדין יש הרבה מה לשפר וזה כמובן בקנה מידת אלה של אותה תזמורת. חובבים לא עובדים
הרבה בבית וההתקומות איטית מאד. גם בלידן כבר היה קונצרט או יותר נכון נכוון חזקה פתוחה לקהל בערב
סטודנטים. גם זה לא היה עדין המקסימים של התזמורת אבל היה צורך כבר להופיע כדי לעבור איזה
שהוא משבר בתקדמות. אולי זה יזrik קצת מרצ לאימונים בבית...

שתי גלויות מקורס ניצוח עם פרופ' אוסטריאיכר בוינה, אוסטריה

(אוגוסט 1980)

20.8.80

אמא ואבא יקרים,

עבר השבוע הראשון של הקורס. היה מעניין ביותר. אנחנו כעשרה מנצחים כשבכל יום מגיעים לניצחון חמישה. כלומר כל יומיים יצא לי לניצח לפני הכיתה בערך כשעה. הביקורת של הפרופסור Ostereicher טובה וגם ניתנת בצורה מאד קונסטרוקטיבית והעובדת מאד רצינית. חוץ מזה בוינה יש מה לראות וגם מזג האוויר לצידנו.

ג'די מצירף פסלים בעיר וברחובות וננהנית מכל רגע,
ד"ש חם ממנה.

נשיקות,
יגאל.

24.8.80

אמא ואבא יקרים,

.....
 הקורס מעניין ומחכים. Ostereicher הוא שועל קרבנות ותיק ומכיר הרבה טרייקים ועובד בעיקר על הטכניקה של הניצחון. מכיוון שבצד הזה אני חזק, הולך לי טוב. הוא זכר אותו לפני שש שנים עם תזמורת הנער של חיפה, זה לא פלא, מפני שהוא מחזיק בראש את הסمفוניות של מוצרט, בטහובן ושוברט שעילוון אלו עובדים, ובכלל, בשיעור עצמו כמעט לא מיצ' בפרטיטורה. המנצחים האחרים בקורס באים מארצאות שונות: גרמניה (מערבית ומוזרחת), הונגריה, איטליה, הולנד, צרפת, וגם מיידן... (שני מנצחים של תזמורות מתחילה). הרמה בדרך כלל גבוהה ויש כמה מנצחים ממש טובים. עובדים שיש שעות ביום. ביום ד' נגמר הקורס ואז חוזרים הביתה....

יגאל וג'ודי.

Artistas internacionales en Cali

Por Rafael H. Salazar R.

Intensa actividad cultural durante la presente semana tendrímos en Cali. Hoy a las 8 p.m. en el Teatro Municipal se presentará el cantante George Moustaki, nacido en Alejandría y educado en Francia; protegido de Edith Piaf e influenciado definitivamente por Georges Brassens. Sus actuaciones son poemas con música y música poética que contiene situaciones políticas, circunstancias humanas, convirtiéndolo en ídolo de jóvenes y adultos. Proartes se anota otro punto de oro al presentarnos este mito de melena blanca, barba patarracial, excelente voz que acompaña con la guitarra.

Zimmerman

La Orquesta Sinfónica del Valle en su concierto de mañana en el Teatro Municipal a las 8:15 p.m. nos presenta al violinista y director de orquesta Yigal Zimmerman. Nacido en Israel, inicio sus estudios de violín en la Academia de Música de Tel Aviv. En 1972 se hizo acreedor al primer premio del Concurso Karen Sharret, lo cual le permitió continuar sus estudios en la Academia de Música de Filadelfia. Inmediatamente formó parte de la Orquesta Sinfónica de Nueva Jersey y se unió al Concerto Soloist de Filadelfia. En 1975 regresó a su patria y fundó el Haifa Cuartet, conjunto especializado

Artistas internacionales en Cali

retrospectiva de la artista brasileña

Maria Thereza
presente n
visitas gu
colejos e
arte. La c
teléfonos 80

Yigal Zimmerman

Serigrafía de Pablo Obelar

en compositores contemporáneos
israelíes.

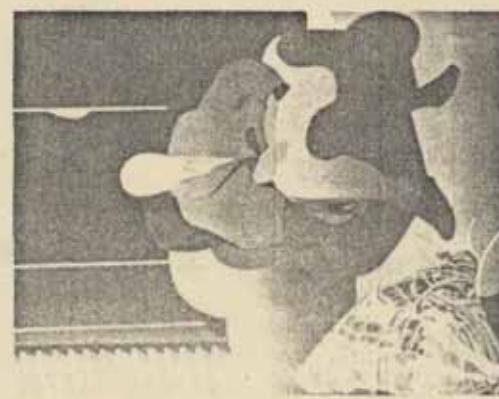
Zimmerman dirige desde 1979 la Orquesta Sweelinck de la Universidad de Ámsterdam y la Orquesta de la Universidad de Leiden; esta última, dedicada a interpretar obras contemporáneas y de avanzada.

El programa de mañana se inicia con

la obertura "Egmont" de Beethoven.

Luego el concierto para violín de

Mendelssohn, y por último la Sinfonía N. 1 de Brahms.

En la Ga
la exposici
Julio Castil
Su pintur
con la técni
se impone;
hay una di
artista, lo q
obra misma
de distanci

Con muc
está exponi
vos de Ca
surrealism
con gran f
abilidad t
tico.

Acé

Como par
sus quinc
mía de Pi
Otilia Hern
en su sede
una retros

Exposición de la artista

brasileña

Obelar en la Galería

Castillo

La C
teléfonos 80

בשנת 1982 יגאל הוזמן לניצח על תצמורת Del Valle בקולומביה וערך עימה מסע קונצרטים ברחבי המדינה. מסע הקונצרטים נולד בעקבות הכרות עם המנצח של תצמורת קאלי, אשר הזמן אותו לביקור בארץ. בעיתון אל-פאיס, ובעיתונים נוספים, התפרסמו כתבות על סדרת הקונצרטים.

הביקורים שלנו בחו"ל

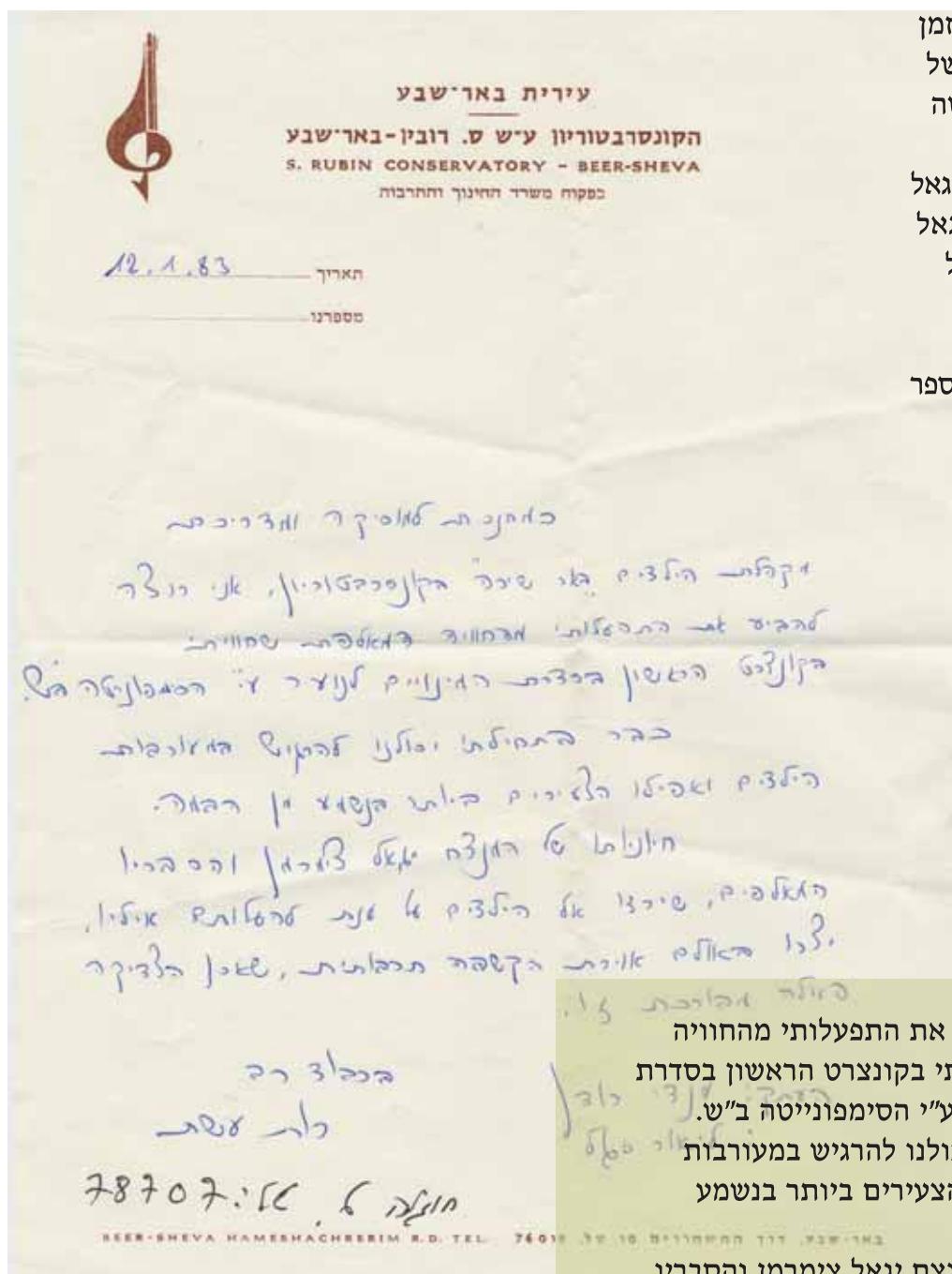
בחורף 1981 ביקרנו (רותי, מרתה, עמי ואורן) בבית של יגאל וג'ודי באמסטרדם.
בתמונה חוגגים לאורן יום הולדת 6 ודוד יגאל מדליק את הנרות.

מרתה:
ביקורים חסרי תחליף - כמו
אינפוזיה לווריד.
רגע קסם בעיר זהה, מציאות
חיים כמו בסרטים, וחום
משפחתי קרוב ומחבק.
להשתלב בקטע חיים יומיומי,
לספוג את האהובים,
"להסניף"...
ולחכota לפעם הבאה.

chorf 1981. מרתה, רותי ואורן עם יגאל בביקור בתחנת
רוח עתיקה לייצור נייר.

הו. מיפוי טה בבר-שבע:

בשנת 1983 יגאל הוזמן להיות מנכח הבית של תצמורת הסימפונייטה בבא-שבע. למשך שנה התגוררו יגאל וג'ודי בבא-שבע ויגאל היה עוזר המנכח של התצמורת. הוא ערך חזרות עם התצמורת וניצח על מספר קונצרטים.

מכותב הערכה ליגאל
על קונצרט מוסבר
לנوعר שערכ עם
תזמורת הסימפונייטה
בקאר-שבע.

אני רוצה להביע את התפעלותי מהחויה המאלפת שחויהתי בקונצרט הראשון בסדרת המינויים לנודר ע"י הסימפונייטה ב"ש. כבר בתחילתו יכולנו להרגיש במעורבות הילדים ואפילו הצעיריים ביותר בנשמע מושבמה

המאלפים, שירדו אל הילדים על מנת להעלותם אליו, יצרו בעולם אווירת הקששה תרבותית, שאכן הצדקה פעללה מבורכת זו.

כתב על יגאל שהתפרסמה בעיתון ג'רוזלם פוסט 28 ינואר, 1983.

יוחנן בוהם: מוסיקה ומוסיקאים

מוסיקאים ישראליים נוטים לנסוע ולרעות בשנות זרים כדי למצוא מרחב מתאים לשגורונם, או כדי לכבות את העולם של אורות הbhמה והמיropicן. אולם לפחות הם חשים צורך לחזור הביתה ולעסוק בפעילויות אינטנסיבית יותר בארץ אחת. לאחר שצברו זרי דפנה וניסיון בקרב עמים זרים ובתנאים שונים, הם מגיעים למסקנה שאולי לא כל כך נורא בבית כפה' שחשבו, והם מוכנים לעשות עוד ניסיון אחד.

יגאל צימרמן ואשתו נולדו שנייהם בקיבוץ ושניהם הגיעו למשך שנים בח'יל, כל אחד במקצתו. היא אמנית יוצרת, הוא למד

כינור ותאוריה באקדמיה תל-אביב אצל ישראל עמידן, אילונה פהר ועדן פרטוש.

בשנת 1972 קיבל מלגה מקאן אמריקה ישראלי ללימודים באקדמיה למוסיקה לפילדלפיה. לאחר שנה הוא חזר לישראל, הצטרף לאנסמבל הקאמרוני הישראלי, הקים את הרוביעה החיפאית וניצח על תחרות הנוער של חיפה. בשנת 1975 הוא נסע להולנד וסייע את לימודי הניצוח בקונסרבטוריום סווינלינק באמסטרדם. הוא שימש כנער ראשון של אנסמבל גולדס למוסיקה קאמרית וזכה חלק בקורס ניצוח עם המנצח קונדרשין ב-1978 ועם אוסטריה'יר ב-1980. בשנות 1978-80 שימש כמנצח קבוע של תחרות האוניברסיטה סווינלינק באמסטרדם ווגם של תחרות אוניברסיטת לייזן, שהתחמלה במוסיקה בת זמנו ואוונגרדיות.

בעת שיגאל ניצח בדורות אמריקה ביוני 1982, הוא קיבל פניה מהתחרות הסימפונית להיות מנצח. מכיוון שיגאל ואשתו רצו לחזור הארץ הם קיבלו את ההצעה.

כמנצח של תחרות הסימפונייטה, מנדי רוזן נמצאה רבודה בח'יל בהתחייבותו שונות, לצימרמן תהיה הזדמנות למלא את השאייפות הניצוח שלו...

conditions, they may realize that it is not so bad as they thought, and I should give it another try. Yigal Zimmerman and I were both born in a kibbutz spent a few years in their respective professions as creative artists; he studied theory at the Tel Aviv Cultural Foundation, founded him to continue his studies at the Philadelphia Academy. After a year, he moved to Israel, joined the Israel Ensemble, founded the Quartet and conducted at the Youth Orchestra. In 1975 he moved to Holland and finished his studies at the Amsterdam Conservatorium. He was the leader of the Gelderse Musiek Ensemble, and took conductors' courses in Kondrashin in 1978 and Oesterreicher in 1980. In 1980 he was the permanent conductor of the Naardens Symphony Orchestra, often appearing as soloist with various orchestras during this time. In 1979 he became conductor of both Amsterdam University's Sweelinck and the Leiden University Orchestra, the latter specializing in contemporary and avant-garde music.

While conducting in America in June of last year, I received an inquiry from the Israel Institute asking if he would be interested in the position of assistant master and assistant conductor. He and his wife were very

Change of batons

MUSIC & MUSICIANS / Yohanan Boehm

no Balan's shop a few years ago forced teachers and musicians to go to Tel Aviv or contact publishers abroad for their requirements.

The Simmonds don't want to compete with existing record shops in the Capital, so in this field they will concentrate on Jerusalem Records and small labels, specializing in collectors' items.

Young and alert, the Simmonds have many plans for reactivating IMP and expanding its catalogue. This may persuade IMP to emerge from its protracted hibernation and spur it into activity. The position at the Histadrut's

publishing house is very unclear, as Mr. Klusner is 'busy with preparations for the Zimriah and exchange visits by choirs, and letters are not being answered, apparently on principle.'

ISRAELI MUSICIANS are prone to travel in search of greener pastures, hoping to find a wider scope for their talents or to conquer the world of the footlights and the microphone. But sometimes they feel the need to return home and settle for more intensive activity in one country. Having gathered laurels and experience among foreign people and under different

דניאל זילר

דניאל נולד ב-17 בפברואר 1984. בתמונה יגאל מחזק את דניאל כמה ימים לאחר הלידה.
(ג'ודי שוכבת במיטה ברקע).

1.3.84
שלום אמא ואבא יקרים,
היום הגיעו התמונות הראשונות מהפיתוח ואנחנו שולחים מיד מספר תמונות שתוכלו להנות...
הברית עברה בהצלחה וגם זה כבר מאחרינו. היא התקיימה ב-Amstelveen בית חברים טובים שלנו, שהעמידו
את ביתם לרשותנו, ולא רק זה אלא גם טרחו ועשו את רוב הקניות לבrita. בלעדיהם היה קשה לארגן את זה
כל כך מוצלח. את הברית הקלטנו וגם הסרטנו וכשהסרט יהיה מוכן נשלח לכם עם הקסטה שהקלטנו.
דניאל בריא מאד ואוכל המון. יש לו צוואר חזק ו כבר כמעט מחזיק את הראש בלי תמייה. מוסלי (הכלבה הקטנה
שליהם - ר.ל) בינהיים לא כל כך מתעניינת בו. נמצאת אצלנו חברה של ג'ודי שעוזרת במשך כל היום בכל מה
שצריך

הគומר (יגאל וג'ודי גרו בתקופה זו בכפר
דריהוס בביתו של כומר, שם היה לג'ודי
סטודיו. ה"គומר" אימץ אותם כאילו היו
ילדיו) נמצא בשמיים ומספר לכולם על
הנכד שלו וביום א' נתן דרשה שלמה על
הסיפור של דניאל מהתנ"ר. למחמת כל מי
שראה אותנו מהכפר אמר: "אה זה אתה
הבא המאושר, מזל טוב". ואפילו
בסופרמרקט שלחו לנו אנס במתנה....

המון נשיקות,
יגאל

דניאל עם יגאל בגינת הבית בעיר סוסט 1987

בטיול בספרד, דניאל בן שנה. 1987

דניאל
בן 6-7 בערך

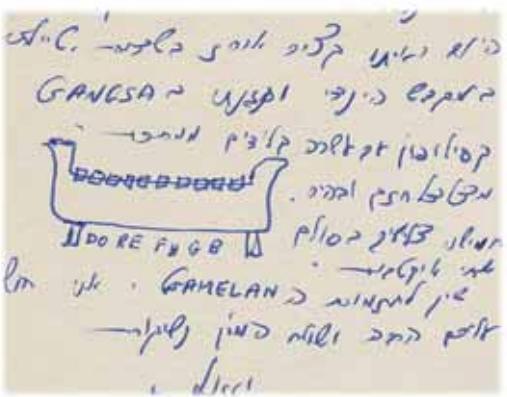
ג'ודי עם דניאל בחצר האחוריית
של הבית ביום שמש. 1986

יגאל אהב מאד את הים. כאן הוא משלב שני
אהבות: הים ודניאל.

המוץ לאינדונזיה

את הפסטיבל עוד לא ראייתי אבל נשים באמת נשואות הכל על ראשן. היום ראיתי קציר אורז בשדות. טיילתי במקדש הינדי וניגנתי ב-Gangsa, Gangsa-Ksilofon עם 10 קלידים ממתכת. מצצל חזק ובהיר חמשה צלילים בסולם שתי אוקטבות. שיק לתזמורת ה-Gamelan. אני חושב עליהם הרבה והולח המון נשיקות יגאל

בשנת 1986 יגאל נסע לסිරු באינדונזיה לראות עולם, לנוקות את הראש, וגם ללמידה על המוסיקה העממית האינדונזית ותזמורת הגמלן.

27.6.86
اما בא יקרים, הדמות בתמונה היא אחת הדמויות שמופייעות ב-Wayon Galor תיאטרון שהשחקנים בו חובשים מסיכות עץ גודלות עם שיער ארוך שיורד מהן. בדרך כלל פנים גודלות, עיניים גדולות פתוחות ואו חיק נצח או הבעה מפחדה, ציפורניים ארכוכות שעשוות נוצות ובגדים בשלל צבעים, והמון המון קישוטים. התיאטרון די סטטי והולך תמיד עם גומelan, התזמורת של כלי הקשה. היוםלקח שיעור ראשון בקסילופון עם 10 קלידי מתכת שקוראים לו Gangsa הנוף בabilia הוא בדיק לפי התמונות והציורים, ללא הגזמה. הכל ירוק, טرسות מסודרות של שדרות אורז מוצפים במים, עם שיטה מסודרת של השקיה.... נשים נשואות שקים על הראש בד' נשים זקנות. כל הכהרים מלאים ילדים שמנסים למcor לך בננות.... נשים יפיפיות בכל מקום כמו בספרים ובסרטים עם שיער ארוך ושחור... המון נשיקות, יגאל

27.6.86

(גלויה למרתה אורן וטל סימון)
לחמודים שלום,

למרתה אורן וטל סימון)

הביקורים של יגאל בארץ

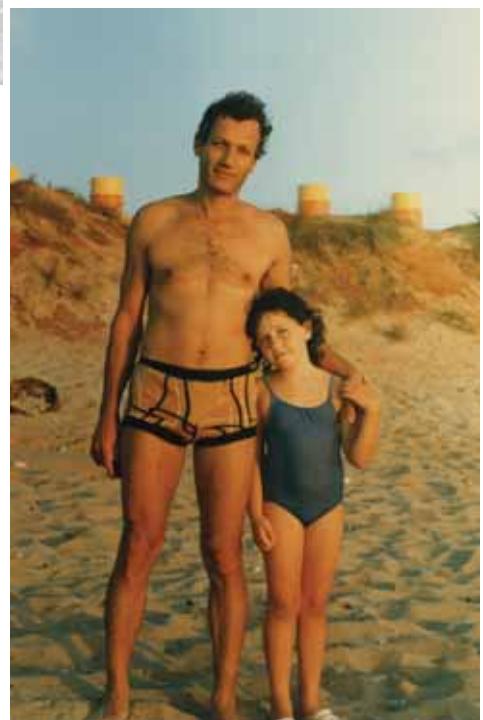

ברכיבה בטבע
באחד מביקוריו בארץ
(אולי בגולן)

כשיגאל היה מגיע לארץ הוא רצה להספיק כמה שיותר שעות מולדת. היה צורך לפגוש את כולם, להיענות ל"לחץ" של מרתה לנגן אליה, להתעדכן בבדיקות המקומיות החדשות (שאותן רשם בקפידה), והכי חשוב... לספוג שעותם שמש ישראליות, לטיליל, לרבות על שפת הים.

טיול משפחתי עם מרתה, הילדים, והמשפחה של ג'ודי.

יגאל עם טל בחוף הים של מכמורת, 1987

יום הולדת 70 לאבא

במרץ 1989 ערכנו לאמא (דנ) יום הולדת חגיגי, בהגיעו לגיל 70, בבית של ההורים בנוה-שאן, חיפה. במסיבה נישאו לאומיים וברכות ונערך קונצרט של הרכב קאמרי שיגאל ומרתה הכננו ביצירוף של כמה נגנים נוספים.

מרתה:
בציפיה מתמדת
לרגע שיגאל יבקש
אותה לנגן איזוג.
חויה של התעלות
רוחנית וחיבור לנצח
(טל מביטה מצד שמאל)

טל (בת 8)
מופיעה בריקוד בלט,
בבגד בלרינה
ורוד.

קטעים נבחרים מתוך נאום הברכה
שייגאל כתוב וקורא במסיבה:

גבירותי ורבותי קהן נכבד,
את תשומתכם לרוגע קט ארצה פה להסיט
אבקש את שיחתכם לרוגע להפסיק
ונוכל כולנו להרים כוסית
אך לפניה אותה כוסית
כמה מילים לכבוד המאורע:

אי שם בהרי הטטרה
לפני שבועים שנה
עם הרבה שלג בסביבה
נולד הסיבה למסיבה.
הרוי פופרד המושלגים
והווי מרתקי הבירה הסוערים

נטעו בדיורי (השם המקורי של אבא) שלנו את רשמי הראשוניים
ורק למקוטעין נרשמו בתודעתנו,
מאوها תקופה נשארו לנו רק
אגודות ומעשיות שאוינו בילדותנו

במחתרת ההונגרית עשה ימים ולילות להצלת מאות יהודים בעזרת מסמכים
שסייעו להם. בתור זיין מעולה הצלחה להעתיק בצורה מדוייקת תעוזות זהות,
תעודות לידי ופטירה, כרטיסי מזון ותעודות סטודנט, שהציגו את המחזיקים בהם
מגירוש אל מחנות ההשמדה.

רק כשהגינו מים עד נפש ותצלומו כבר היו בידי המשטרה והשלטונות, החלטת לקום ולעוזב ולהסתלק לפני
שיהיה מאוחר מדי.
אבל לא סיפר לנו הרבה על קורותיהם ימימה והказת שאנו יודעים הטרכנו להוציא ממנו כמעט באיזומים.

יכלנו להסיף ולספר עוד כמה וכמה על תקופת המלחמה, על תקופת ההתיישבות בכפר-סבא, על הקמת העוגן,
על פציעתו של אבא ועל השיקום הבלתי רגיל שלו, אבל במסגרת זו כולנו יודעים וככלנו מכירים.
אנו חנו, ילדיו ונכדיו נתברכנו באבא תמיד ועזר, אב שידע תמיד לתכנן ולבצע ויודע תמיד לתת עצה טובה. וכן
אולי מילה טובה על אמא שלנו.
אמא תומכת וمسייעת לאבא בכל
משינו, היא מקור האינפומציה
הוויואלית שלו וכך גם המפתח
להתמצאות היוצאת מן הכלל שלו.
תבורכי גם אמא ביום יפה זה.
ומילה חמה לכל האורחים שבאו
להשתתף איתנו בשמחתנו,
לאבא ולכלנו "מזל-טוב".

ועכשיו לכולנו לחיים!!

הנגינה בעיצומה וכולם מרותקים.

(דניאל הקטן עסוק במשהו אחר - במרכז התמונה)

pp
eppressif

V 3 V 1 2 = sus G V 3
ebanterello. f 2 s' p
calmato.

49

אחותי היקרה,
כרגע ראייתי בטלוויזיה את הקונצרטו הראשון של בטוהובן עם מרתה ארגיריך וכמוון
חשבתי עלייך - גם יפה וגם מוכשרת. כמובן שהקלטתי לך את הקונצרט בוידאו,
וכשתבואי תוכל להנות ממנו. היא מנוגנת כל כך יפה.

קוראים לי כל כך הרבה דברים מעניינים ויפים בזמן האחרון, שלא יודע מאייפה להתחיל
לספר לך. אולי מזה שבבי"ס שבו אני לומד נגרות וחשמל אני לומד גם להכיר הרבה
אנשים מתרבויות שונות. הרבה פליטים שהגינו להולנד בדרכים שונות ומשונות מכל
קצווי העולם ומנסים לבנות להם חיים חדשים כאן, להרכיב שברים ולבנות מסגרת,
להתנקק ברוב המקדים מעבר שלא רוצחים לדעתם ממנה. אשה שבאה מבrazil וכשהגיעה
להולנד לפני 4 שנים לא ידעה קרוא וכותב, עםILD חולה בלקמיה.....
או בחור וייטנמי שבילה על סירה קטנה בדרך לסינגפור כשבועיים (סירה באורך של
11 מטר על 1 וחצי מטר) עם חמישים איש. כל יום לומדים משחו חדש על החיים.
אני מנגן מעט מאד, מלמד קצת יותר. יותר אנשים רוצים למדוד אצל, הרבה מתרשימים
יותר מהגישה המינוחית שלי לנושא מאשר מהמומחיות המוסיקלית. אני פותח להם
דרך חדשה כמו שפתחתי לעצמי והולך לי מאד לחתם את הביטחון, שלי כל כך
חסר בעבר, וכשיו מתחיל לבוא.

נגנתי שני קונצרטים (סדרות) עם תזמורת באמסטרדם
(מקצועית) בתור קונצרטמייסטר, איךשהו הגיעו

אליהם והציעו לי קבועות. הייתה לי פגישה
אני רוצה עם כלים המיתר. מעוניין, אבל
כדי שאוכל להמשיך ללמידה
וללמוד. נראה שהיא יסתדר
ואני מתחיל שם בסוף
אוגוסט.

זוכרים את יגאל

נ'ז':

מסע חיינו נע מיצירה ליצירה, מילא את ביתנו בשפה צלילים ואת חיינו בדמעות ובטוחן. מתחת לחופה במורדות הכרמל, בركע שכשכו גלי החוף, כסותה השוקן, ניגנת את "היי ג'וד", בركע שכשכו גלי החוף, כסותה השוקן, "מזל-טוב" איחלו, בלחש הרה אסון.

ברחוב הגליל 21, בبيتنا הראשון, היו תיקרות גבוהות ומרפסת רחבה. בערבים צפינו בנמל חיפה המואר, בركע נשמעה שירות "לילות הקיץ" לברילוז. ישבנו על מיטות סוכנות עם קפייצי ברזל והקשבנו, ידיך ניצחו באוויר על מקלה נסתרה, ידי שיש חטבות. בחיפה הרכבת וביבעה עם אנט סמואלס היפה, עם דני ועם רוני. התאספתם פעם בשבוע וניגנתם קוווארטטים של היין ומוצרת וצלילים התפזר כפנינו על מורדות הכרמל.

בחורף של 1976 עברנו לביתנו החדש על גdot הריין, מוקפים בגגות קש הולנדיים ובתהנות רוח כהות. עננים אפורים כיסו את עיניך, שנאת את הקור ההולנדי, ניגנת צמוד לתנור את הקונצ'רטו הכלול באך בליווי הפגוט של ארתורו. חזרת מאמסטרדם עם גוארינירוס מושאל, "הקשבי לכינור אויזה צליל יש לו, איטלקי מנוזל". ממן למדתי כי המוסיקה של באך היא שיחה ישירה עם אלוהים. "אני לא צריך להאמין במילימ" אמרת, וכי למה תזדקק למילימ בשעה שהחזקת בפתחות של צלילים להיכלות גבויים.

השוויות בין גרומיו לשטרן, חייכת לשמע בהקו המתכתי של חייפע מאלאר את גרשווין, "את זה לא ציפיתי מהיפץ", הערכת את צלilo הדבשי של צוקרמן - איך הוא מוציא צלילים כלוא ובליל לא מתאמץ. הדגמת את הדואטים הפוטיים של פגניני לכינור וגיטרה: את אלו אנגן לך עוד הסטיו, הבטהה, אחרזו לך מחרוזות שרירים, ואני דימייתי אותך עונד לי תכשיטים נוצצים של נעימות רקומות בצלילים, מגיש סלים שופעי סונאנאות כרימונים ותאנים מדובשנים. ראה, אמרת, עד כמה אנו עשירים, אך אתה צחкат וסירבת לראות. רק אביגדור חברנו המכון הנהן בתהלהבות "נכון נכון" אישר, אנחנו כל כך עשירים, יותר מכל המלכים מכל המנהיגים. ברגעים קשים חזרה שוב ושוב רוחו של מייקל רבין והדירה שינה מעיןיך. מייקל רבין ליווה אותנו כל חיק הוא היה המורה שלך ואתה הייתה תלמידו האחרון. בפגישתנו הראשונה השמעת לי אותו מנגן את רונדו אפריצ'יו זו לסן-נסן. בפרידתנו الأخيرة הוא חזר כעולה באוב להספיק עם הקונצ'רטו לכינור של מנדסון.

בשנות השבעים עוד היינו סטודנטים אידיאליים ותמיימים. טילנו ברחבי אירופה, עברנו דרך צוקי לוקסמבורג וחצינו את האלפים. בדרך ליווה אותנו המזוהה. הילכנו בין מזרקות טיבולי, הדום של פלורנס, המגדל העקום של פיזה וכיכרות סיינה האדומות. בכרמוונה ניסית כינורות עם לכיה טרייה וריחנית. אחזה בחרדת קודש בסטרדייוואrios ולא העזת לנגן. באMPIתיאטרון של ורונה שמענו את האופרהAAPFA גודנו. מוקפים בקהל

איטלקי נלהב החזקנו כמו כולם בнер دولק, שני צעירים מאוהבים ולהבותם טובעת בים של נרות נוצצים שהתמזגו בכוכבי הקייז מעל.

חרנו לאיטליה לאחר שנים רבות. בזרועותי עטפתי פועל ישן. ישתי על מדרגות אבן קשובה לקונצרט באויר הפתוח. על הבמה התיפה כינור מנוח בסנתר. קשוב לאצבעותיך פנייך רכונות אל הכינור בעוד הצלילים מפלחים את האויר הצונן. למחמת נסענו בדרך סבוכה בין הרים החשוכים שסוככו אל חורבות אמפיתיאטרון רומי. הקשנו לספר מסבילה, עיניך זהרו בהשתאות "הקשבי" כמה ורסינה שרה יפה".

המשכנו וירדנו עם טליה אהוטה האבן של איסיס ובדרכ עקללה הגענו לבסטיליה. מעלה נשאנו את עיניינו אל הפראסקו של ג'וטו. חל עצום וקודר. מכל עבר נבטו פנים חשוכות של קדושים עטופים בגימור צבעוניות והילوت של זהב. בשקט הטחוב הדחד קולו של דניאל הפעוט דה דה דה! בעבר, בכנסיה המוזהבת של פרוגה ניגנת את פוגנני לקריזלר, מלאכים

משיש רחפו סביבך, כמו מחותטים יפים ורחוקים. לפניו האלתר עמדת, ומריה וישו צפו בר מעלה עומד נטווע, בכנר יהודי בודד וכינורו צועם ובוכה.

בשנת 1984 על גdots התעללה באמסטרדםفتح את התערוכה שלו. ניגנת עם אייזרו

הצ'לן הפני את הקווארט האמריקני לדבז'אק. לכבודו ניגנת, מתנה יפה הגשת לי וזיווה לא פג עד היום. עם תזמורת נארדן הכתנת את יווטי ולרגע החליקה אצבעך ולא טיפסה לגבהים, דממה נפערה ואני קפאתה

באיימה. עם תזמורת סואלניק הגשת את סיובילוס, תיארת את המרחבים הפתוחים של פינלנד הקפואה. עם התזמורת של ליין ניצחת על יצירות חורקוט מסוף המאה. לא שכחת את "סיפורו של חיל", ולילדים הכתנת את פטר

זהאב. וכשהגשת את פנדראקן השתכנעתי משתהה, "גם בזמן שלנו נכתבו יצירות גדולות" אמרת, "עוד אראה לך הרבה יצירות נחדרות". כך זרמו בגעש בביטנו הסימפוניות הרוסיות של פרוקופיב וחצטוריאן. אלה נוספו וזרמו נעלמות צועניות ומחרוזות שירים בידיש.

ידעת כי אם תנגן אוכל לנוח מטלאות היום. נהgtني לנוח על הספה ודמotaח הצנומה שמרה על שנתי בעוד הקשת נעה. וכשנחת עטפוני צלילי השקונה כשםיכה. שלhabות של אייזאי שزو לי קן עם חוטים סמוים של באך בין התיבות. צלליק מתחקים היו כנקטר והם כבלוני באזיקים בלתי ניתקים. כשדניאל נולד גילינו בתדהמה כיitzד תינוק בן יומו מקשיב למוסיקה. היא נזקה בעורקיו עוד לפני שידע לזכור או לדבר. דניאל לא אהב את הדמה וניאות להירדם רק לccoli המנגינה, لكن ניגנת לו. "ראי הוא ממש מקשיב", אמרת משתאה, וניגנת לו פוגות

ופרלודים ודניאל נרדם רגוע, יונק את הצלילים ואת בקבוקו עם הלב סוויה. ביום דניאל בוגר, יושב ופורט על מיתרי הגיטה וAIN זכר מאין צמחה אהבתו למנגינה, אך הוא חש אותק חזר אליו קרוב אל החיים.

השנים עברו ובל משים הפכו נוערינו לבגרות עייפה. יצירה רדפה יצירה ותקווה רדפה אכזבה, היינו לנדים חסרי מנוחה, מעיר לעיר, ומאץ לארץ. חישנו אחר צלילי הגמלאן בסוראビיה ואיראנז'אה. חדרנו לעמקים עוטפי לחות בקולומבה, טיפסנו על פסל אבן מצופים באזוב וקללה. ביפן על מחלות הטאטאמי, שתינו תה אצות מקערות מעודנות, לבשנו קימונו כחול לבן, האמבט הפץ כדי אקליפטוס לוחטים זעירים עם תקרות נמכות.

הנפת את הקשת בענימות לкриיזל, ואספת תרומות לבתי יתומים, ניגנת לקשיים נשכחים ולפעוטים שהקשיבו ממלמים. את כל אלה שירתה שעות על שעوت, ימים ושנים. כשטייפט לגברים על מנוף לאור הזורקרים בחיפה לבנה וניצחת על מקהלה האופרה באויר הפתוח, יידך נראן, אללי, כנפיו של מלאך.

את העלמה והמוות של שוברט הקדשת לי בארכון של הרוזנת מסרוסקרקן. הוגשו מקפאים שלبشر ופאטה, מצלרים במדים הסתובו וחילקו שמנינה לאורהחים עם בגדים מבהיקם. תיארת את העלמה נאבקת, שבואה, ומובלת לתבוסה. מבטן ממוקד קליזר חודר אל התווים, איזורי נשען על צוואר הצ'לו בעיניים עצומות. ראייתי אתכם והבנתי: כבלי המוסיקה קשים הם ונגניה כמויה בעלמה. אז פרצה מלחמת המפרץ, חולקו מסכות ושירתך נדמה. האזנו לחדרותך אך מהם לא נשמעה כל מנגינה רק רחש ניירות הדבק הנמתחים כנחותם לאורך חלונות אזהרים מבוהלים. גנרטים חסונים זועמי כרס איימו בניצחונות ותובוסות אתה לנגן לא יכולת. מבושת עמדה תיבת העור נתושה ובתוכה הכינור המובס. הקן עמד על כנו אך שירות ציפורו ננטשה. מעתה נמדדדו השנים בלילות ללא שינה. איך ידעת להקים ארמונות של צללים אך לך הכנסה נאסרה.

Seeing yigal as my father is rather vague because we all lost him at an early time of his life. I definitely can remember some things of him. Yigal was always very determined to get his things done in his way. A lot of people remember him as an exceptional man. He definitely was. Despite of his personal problems I very much look up to him nowadays to what he accomplishes. What I dream of doing in music was his way of living. He had an amazing talent and devotion for it. One day I hope to follow his footsteps in a similar way. My way, just like he did his way in his music.

Daniel Zimmerman
Son of Yigal Zimmerman

תערוכות הובילו לעוד תערוכות והופעות זרמו בכבדות. עניק האפיירו והמוסיקה יפתחה. השניים נמדדדו ביצירות ומנגינות. ניגנת וניצחת. תיארת את דימודמי השחר של שוברט, את געש השישיות לברהמס, את הסונאטות המלאנכוליות ביל רוח מלא לבטהובן, ציפוריאש דמונייט לסטראואוינסקি. הפתעה באוואנגארד של אייוס, דיביסי והים ושוב ושוב מוצרט, שומאן, וווטי, ויולדי והיידן. ליווית זמרים עם חולצות nisi ססגוניות ניצבים על מרפנות השיש מתחת נברשות הקרייטל, בעודם שרירים את הדר לאורלאנדו די לאסו, לוילינים שהסתחררו באוויר על רקע זיקוקי הדינור להנדל. ניגנת לאסירים פליליים ולהחולמים רתויקים לכיסאות גלגליים. במסדרונות אפורים

הנפת את הקשת בענימות לкриיזל, ואספת תרומות לבתי יתומים, ניגנת לקשיים נשכחים ולפעוטים שהקשיבו ממלמים. את כל אלה שירתה שעות על שעות, ימים ושנים. כשטייפט לגברים על מנוף לאור הזורקרים בחיפה לבנה וניצחת על מקהלה האופרה באויר הפתוח, יידך נראן, אללי, כנפיו של מלאך.

את העלמה והמוות של שוברט הקדשת לי בארכון של הרוזנת מסרוסקרקן. הוגשו מקפאים שלبشر ופאטה, מצלרים במדים הסתובו וחילקו שמנינה לאורהחים עם בגדים מבהיקם. תיארת את העלמה נאבקת, שבואה, ומובלת לתבוסה. מבטן ממוקד קליזר חודר אל התווים, איזורי נשען על צוואר הצ'לו בעיניים עצומות. ראייתי אתכם והבנתי: כבלי המוסיקה קשים הם ונגניה כמויה בעלמה.

אז פרצה מלחמת המפרץ, חולקו מסכות ושירתך נדמה. האזנו לחדרותך אך מהם לא נשמעה כל מנגינה רק רחש ניירות הדבק הנמתחים כנחותם לאורך חלונות אזהרים מבוהלים. גנרטים חסונים זועמי כרס איימו בניצחונות ותובוסות אתה לנגן לא יכולת.

מבושת עמדה תיבת העור נתושה ובתוכה הכינור המובס. הקן עמד על כנו אך שירות ציפורו ננטשה. מעתה נמדדדו השנים בלילות ללא שינה. איך ידעת להקים ארמונות של צללים אך לך הכנסה נאסרה.

מרקחה:

(נכתר ב-1993)

יגאל היה לי הרבה יותר מכך. הוא היה בשבילי אידיאל, איש יפה, נעים, מלא חום. יגאל היה מחובר למוזיקה, לרוחניות שלה, לאמת שבה. בשבילי יגאל היה האמת במובן הכי טהור שלה. אנשים אמיתיים הם גם אלה אותן חיפש לו חברים, קרוביים לנפש.

הטעם שלי במוזיקה היה בהשראתו של יגאל. גם המוסיקה הראשונה ששמעתי הייתה לכינור, הכליל שלו. עד היום זו המוסיקה שמרגשת אותי יותר מכל.

כשאני בונה תוכנית לكونצרט, הקו הסמוני המנחה אותי הוא שלו. בהתייחסות של יגאל למוסיקה היה מקום מסוים גם להומור. אני זוכר שבAIRWAYS משפחתיים היה מגן איתי שירים הונגריים שעלהם גדלנו בקיבוץ, בעוגן.

ילדים הרגשתי כאילו אני הולכת בעקבותיו, עד כדי כך שאפילו צעדי האמתיים היו בזמן מסוים חיקוי לדרכ הילoco של יגאל. כשהיהיתי מגיעה למקום שבו יגאל היה לפניי, המוסד במערבות, האקדמיה ומקומות אחרים, היו מתלחשים סביבי, מצביים עלי ומזהים אותו כאחונו של יגאל. לתהות השגואה הייתה מתלווה הרגשה של פליאה: מה יש בו ביגאל אחי שאני לא יודעת עליו.

הרבבה פעמים כשאני מלמדת יש לי הרגשה שהוא נמצא על ידי ומנחה אותו. הניסיון לлечט עם הילד, עם התהווות שלו, עם הריתמוס שלו. הרצון להתחבר אליו ולהבין אותו מתוך עצמו. אלה באו מיגאל. בין שאר UISOKIO בהולנד היה מורה ומນצח בקורסים של חובבים בהם השתתפوا אנשים מגיל 18 עד 60. נוכחות פעם בשעה שיגאל הדריך אותם. הייתי מלאת התפעלות מהקשר הבלתי אמצעי שיצר עם אנשים, מהיכולת הבלתי נלאית תחת מעצמו לאחרים. הנינוחות שלו, ההשתחררות הזמנית מכל שאיפה אחרת הביאה אותו ואותם ממין הרמונייה שאינה נגילה בכל יום.

הרצון שלי לנגן עם יגאל היה גדול יותר ממה שאפשר היה למש, בגל הריחוק הגיאוגרפי. כשהיה כבר מגיע לארץ הכנור לא היה בראש מעינו. הוא רצה להספיק כמה שיותר שעות מולדת, רצה למלא את המצברים, לספוג שעות שמש, לטיל, לרבו על שפת הים, לבלוע תרבות ישראלית. הczimanon שלו לקודים של המולדת היה אדיר. בכל ביקור היה מתעדכן בבדיקות המקומיות החדשות, רושם אותו לעצמו כדי שיוכל לשוף בהן את החברים הישראלים בהולנד. באשר לחידשות ולפוליטיקה הישראלית הוא מעדכן אותה. יותר מכל כסם ליגאל הנגב. היופי, המרחבים, השקט, הראשונות שבנוף. הוא אהב לחוש במו רגליו את הארץ והנגב התאים לו.

היתה ליגאל משיכה חזקה לעובדה פיזית. הוא הרגish כאילו כל השנים נמנעה ממנו האפשרות לעבוד בידים בגל הצורק לשומר עליהם למען הכינור. הוא חלם על עבודה בשדה, בטבע.

כלי המשפחה חש יgal אחריות ומחויבות עמוקה. תמיד זכר את ימי הולדת שלנו ושל הילדים. הוא רצה לחת ולסייע לכל אחד במשפחה ועשה זאת kali השבון, אך תמיד הרגש כאילו אינו עושה מספיק. הרגשתי שבמשפחה של יgal תמיד יהיה לי מקום חם ואוהב. מין מקלט לרגעים הכח קשים. הוא אהב מאד את טל ואורן והיה גאה בהם. יgal היה נקודת החיבור המשפחה. הוא היה נכון בינו גם כשהיה שם בהולנד. תמיד מישחו בינוינו ביטה, ציטט או סתם הזכיר אותו כדי שתהוו משפחתיות, אולי, תהיה שלמה יותר. הציפיה לבאו הייתה הרגשה משפחתיות קבועה ומتمדת.

קשה לי לראות איך הכל ממשיך לזרום ויגאל איננו. קשה לי לדמיין את העולם בלבדיו. יותר מכל הייתי רוצה להיות בטוחה שיגאל ידע והרגש מה הוא היה בשבי.

(נכתב במלאת 10 שנים למותו של יgal - 3.3.2002)

יגאל יקר, התמזל מזלי להיות איתך בקשר קרוב מאד. לחווות איתך ואותך, חוותות שנספגו עמוק בתוכיכי עד שהפכו חלק בלתי נפרד מני. אתה ממשיך להופיע בחי ברגעים מסוימים, ללא קשר לנוכחות הפיזית שאינה, במלוא הווייתך היפה ולעתים הכוABA. כשההמש יוצאת מבعد לעננים ונשפכת על פנוי וגופי, אני נשארת עוד כמה רגעים, כדי לטפוג לתוכי כמה שיותר שמש ועוד הרבה יותר "יגאל".

השימוש הישראלי שכל כך חסרה לך בהולנד הקרה, ושניות להשלים מחומר המיטיב בחופשותיך בארץ.

לצד הגעגוע לשמש היה הרעב להומו, אותו היה לך קשה להמיר, כנראה, בהמור זר של ארץ אחרת. כל פעם שמספרים בדיחה וצחוקים, אני שומעת אותך מבקש לחזור עלייה פעם נוספת כדי שתוכל לרשום אותה ולהזכיר ולספרה בהולנד.ומי כמו יודע כמה קשה לספר בדיחה מהתחילה ועד סופה רק מזכירך בעל פה.

תמיד לפני טiol, אני חושבת שאולי הפעם אסע לדרום ולא תמיד לצפון. הנסעה לדרום דורשת מני התכוונות מיוחדת, והיא נדירה יותר, מאשר כמו לנסוע לחו"ל לבקר אותך. אכן, החוויה של המדבר היא עצמתית ומלאת השראה, ואתה - נמצא שם.

כאשר אני נסעת במכוניתי בכפר סבא ופוגשת בה מדי יום יכול לומר בוניה נספה, אני שומעת אותך מקל את האיש האחראי על הכבישים ב-*soest*, על הופעת כיכרות רבות מדי, שlatent מסבכות ומאזות את זרם התנועה, שהסתדרה יפה גם בלבידין.

כשהתחלתי למדוד את אומניות הטיפול הסיניות-יפניות החשבתי שהיית מוצא את עצך מתחום זה של עבודה עם הגוף והנפש. למעשה, ההתקשרות שלי לנושא נזרעה עוד בסיפורים ששמעתי מך, ומהידע שלך, אותו שابت מקריאה, חוותה ממשית שחווית בקורסים שונים, ומעבודה עצמית של תרגילים יומיים שנחגה לעשות בסלון דירתך בגמישות מופלאה. עד היום אני נלחמת עם עצמי על מעט פעילות גופנית, שאצלך הייתה כל כך יומיומית ולדבריך - חשובה לשיפור הקשר ומצוב הרוח.

היום כשאני שומעת תוכנית או קונצרט הערכונים סביב גושא מסוים, ולא סתם כאוסף מקרי של יצירות ללא קשר, אני זוכרת איך נלחמת על הרעיון הזה, ורצית להציגו לגופים שונים, עוד הרבה לפני שהיא קיים בהולנד או בארץ. הרעיון לא ממש נקלט ולא יצא לפועל, וכנראה שבאיזהו מובן הייתה "טרם זמן", או שהזרים שזרעת הניבו פרי מאוחר יותר.

כאשר ניגנת כינור בוקעת מהרדיו במכונית, או מופיעה פתאום בטלוויזיה או סרט, ברור לי שאתה הוא זה העומד ומנגן, ומשמע לי את עצך כאמור - אני פה איתך. כל הזמן. שומר ומטפח את התקדמותך, את משפחتك (כאן ושם), ומנגן... .

הזכרונות של מיגאל קשורים בדרך כלל למוזיקה: לקונצרטים המפורסמים לכינור שניגן פעמים רבים, ולמדתי אותם בעל-פה דרך שמיעה, ולמוזיקהיפה בכלל. בכל פעם שאנו שומעת נגינת כינור, או כל מוסיקהיפה ונוגעת לבם ביחיד, אני חושבת על יגאל. על מה הוא היה עושה אם היה בינוינו היום, וכמה חבל שהוא איננו.

בילדותי "נלקחת" פעמים רבים לקונצרטים עוד לפני שיכולתי לסלג אליה קירבה, משומש שהייתי הילדה "הלא מוסיקלית" במשפחה. במשך השנים הפנמתי את המוסיקה הקלאסית בעיקר על ידי הקשבה, והופעות של מורתה ויגאל. יגאל היה בשביי האח הגדול, הרצני, המוכשר, והנערכ

על כולם, שעסוק בעולם המוסיקה. הוא יצא אל העולם הגדול בחיפוש אחר התקדמות וההעמקה והחציניות בעולם המוסיקה. יחד עם ההתרחקות הפיזית תמיד שמר על קשר מיוחד עם כל אחד מאייתנו במשפחה.

מן השנים האחרונות זכורים לי שני אירועים המסמלים בעיני את האישיות הייחודית שלו:

הפגשה עם היינץ הוליגר:

באחד הביקורים בהולנד יגאל לפקח אותה לקונצרט באמסטרדם, באולם ה"קונצרט חבאו" הידוע. בקונצרט ניגן נגן האבוב הידוע והנעוץ (לדברי יגאל, האבון הטוב בעולם) השווייצרי היינץ הוליגר. כМОובן שהתרגשתי מdad. קודם כל מכיוון שיגאל לפקח אותה איתו, רק שנינו, לקונצרט וגם בגל האולם המהודר והמרשים. עם סיום הקונצרט יגאל לפקח אותה אל מאחורי הקלעים, כדי להפגש עם הסולן. מעולם לפני כן לא התנסיתי בחוויה כזו והתרגשתי מdad. לפני חזרתו של האמן עמדו כמה אנשים בתור והמתינו בסבלנות, ואנחנו הצלרפנו וחיכינו לתורנו. כאשר נכנסנו לחדרו של הוליגר יגאל הושיט לו יד והציג את עצמו: אני יגאל צימרמן נער ומנצח... ולאחר מכן פנה אליו ואמר להוליגר: "זוזו אחותי". אני הייתי בהלה מוחלט. לא ציפיתי שיגאל יציג אותו בכלל בפני הנגן המהולל, שאנשים רבים עומדים בתור לדבר אליו. זמן רב לאחר מכן שיחבטי על מה שקרה ועל מה זה מיצג. מאוחר יותר הבנתי שמעבר להערכתה של יגאל לאמן הווירטואוז והמפורסם, הייתה לו גם גאווהumi, ואפילו בי, אחוותו הקטנה. יגאל סיפר להוליגר שפגש אותו בארץ בקונצרט, והחמיא לו על ההופעה.

כאשר יצאנו הוא אמר לי: "דע לך שלא חשוב כמה האמן מצילח וגדול ומפורסם, תמיד נעים לו כאשר אנשים באים לאחר ההופעה, ואומרים לו שהנגינה שלו היתהיפה".

הכנר המסתורי בסלון הבית שלו:

באחד הביקורים האחרונים של יגאל בארץ הוא התארח בביתו והתאמן בנגינה בסלון הבית, לבוש בגופיה ומכנסיים קצרים. מכיוון שהסלון קרובה למטבח ומרפסת המטבח פתוחה לשאר קומות הבניין, ניתן לשמעו מדירה לדירה. לאחר כמה רגעים של נגינה צלצל הפעמון בדלת ונכנס השכן מלמعلا. הוא סיפר שבביתו מתארח מנצח של מקהלה הונגראט שנמצאת בארץ בסירור הופעות. המנצח האורח שמע את הנגינה דרך מרפסת המטבח והוא מוקסם. הוא אמר שהנגינה נשמעות כמו הקלטה מהרדיו, מבחינת איזותה, אולי הסאונד מרמז שזו נגינה חיה. הוא התרgesch כל כך מן הנגינה, עד שהרגיש צורך לרדת ולראות מי הכנר שמנגן בוירטוואיזות כזו בדירה למיטה.

יגאל כמובן קיבל אותו לבבויות הידועה שלו, החליף אותו מיד מוסיקלי, סיפר על עצמו ושאל על הופעות המקהלה בארץ. שוב הרגשתו שיש לי אח מיוחד מאד, למרות שבגל צניעותו לא תמיד זכרתי זאת.

ול סיכון:

דוד יגאל

אני היכרתי את יגאל בשנים המוקדמות של חייו, עד גיל 10.

הדוד שגר בהולנד, מנגן בכינור, עושה יוגה (בזמןנו כמעט אף אחד לא ידע מה זה), מנצח בתזמורת, מטייל בעופם, ולא במקומות הכי מתויריים וקונכיזיונליים כמו ארה"ב, לונדון או פריז, אלא אינדונזיה והמזורה. ואף פעמי לאב אף פעם לא שוכח לשולח גלויות משם. יגאל תמיד הציגיר בעיני כאדם אמיץ, סקרן, רגש מאד, מצחיק מאד, צער ברוחו ויפה תיאר, כמו שרואים רק בסרטים הוליוודים של פעם.

כאשר הייתה בת 7 אני ואמי נסענו להולנד לבקר את יגאל יהודית ודניאל, בן דוד האהוב. גרנו אצלם בבית וובילינו יחד הרבה שעות של טיפולים באופניים וארכוחות עבר נעימות וטעימות, שיגאל היה מбал לנו וזכורות לי מאד לטובה.

אני זוכרת בבירור אירוע אחד שהשפיע והרשים אותו עד מאד בתור ידה. קרוב לביתם, למרחק נסעה קטרה, היו שטחים עצומים של חולות זהובים ורכים שיגאל ודניאל קראו להם "ה"דינונות". הינו נושאם לשם כל יום אחר הצהרים כדי לשחק יחד

עמי סיכון:

יגאל שאהבתי כל כך, נתן לי, לעיתים, לקלקל אותו קצת, לעשות אותו קצת פחות רציני, קצת פחות אחראי, אהוב כמו ילד חיים "קצת משוגעים", מנסה הכלبيل היסוס, מעיז ולא נבהל מכשלון. חכם עם דעתות מגובשות ולפעמים עקשן, אך אם זאת משתכנע ועשה זאת בחן ואצלות צימרמןית אופיינית.

יגאל שאהבתי את רגשותתו המדבקת את החום שהקرين בפשטות, בטבעיות, חף מכל "פוזה", את הדרך בה הפתיע אותי במקוריותו וביכולת התהבותנות העמיקה שלו. יגאל שאהבתי לראות (כמו כולם) את אהבתו למשפחתו, להוריו, לאחיוינו, לאחינו, אהבה שופעת, עוטפת, דואגת אך שמחה, אהבה מיוחדת במיניה.

יגאל שאהבתי כי בנסיבות חיים שונות ומרוחקות משלוי, אולם כל פעם שנפגשנו, גם אם אחרי שנים שאפירלו לא דברנו, מיד חשנו קירבה גודלה מאוד ואף אינטימיות عمוקה.

יגאל שאהבתי נתן לי להרגיש שגם הוא אהב אותו מאד ואהבתו יקרה לי ומקור לגאווה.

בדoor ולשדר קצת אנרגיה בΡίζα, χρήση. וספרט. זה היה הדבר שהייתי מחהכה לו כל היום.

לפעמים דניאל ואני לא כל כך רצינו ללכת, ויגאל היה משכנע אותנו ומסביר לנו כמה זה חשוב לצאת כל יום לכמה שעות מהבית לאויר הפתוח ולעשות קצת ספורט, בסופו של דבר הינו נושאם וכך פעם לא הינו מתחרדים על כך.

הדבר קירב אותו מאד ליגאל וגורם לי מאד לאהוב ולהעריך אותו בתור אבא. תמיד קינאנתי בדניאל שיש לו אבא שככל כך חשוב לו לבנות אליו בלבד זמן איקות רק של שניהם, והייתי רואה עד כמה יגאל היה נהנה מזה.

היום, כאשר אני בת 24 ו"קצת" גודلت, אני מעריכה כפלים את יגאל, כי אני מבינה כמה זה קשה

לפנות זמן בתחום המטורף של החיים, העבודה, שיגרה, קודם כל לעצמך, ובודאי לנוסף כל יום לכמה שעות עם הילד שלך כדי לבנות אותו בלבד.

אני חושבת שיגאל היה טיפול מיוחד במוני, ומאד אהבתו אותו, והרבה פעמים בחזי אני נזכרת בו ומצטערת שהוא לא פה איתני, ואני יודעת שהייתי נערצת בו מאד בעוצתיו החכמתו, נסינו העשיר ורגשותו העזומה.

החברים משובלים מספרים על יונאל:

יעז'ן:

יגאל אהב להופיע באירועים שונים והתבלט כבר מילדות. אני זכר כשות מארה"ב הביא תחפושות של קאובי וายนדיanni ולמד את הילדים לשחק בקאוביים וายนדיניים. כאשר היינו בוגרים התחרפנו לרבייעית הכוושים ה"גולדן גיט" והופיענו בפני חברי הקיבוץ. ליגאל תמיד היה חלק חשוב בעיבודים המוסיקליים של המופעים. זכרה לי במיוחד ההופעה לסיום י"ב שבה הופיעו בזמניהם שנכתבו בעיקר על ידי יונאל. זכרה גם התקופה שיגאל למד באקדמיה למוזיקה וגם ניצח על המקהלה בקבוץ ולמד את חברה לבצע עיבודים שכח בעצמו.

מינה וחתנה:

מיכה:
יגאל ואני היינו חברים טובים במוסד. יונאל הביא אותו להתעניינות במוזיקה ופעמים רבות נהגתי להאזין לנגינתו. אני זכר במסיבת הסיום של י"ב יונאל תרם רבות להעמדת המופע ואף חיבר מנגינה לשיר אחד. כאשר ביקרנו את יונאל בבריותינו כשהיינו בשליחות באירופה, יונאל חיפש תמיד דרכים להתקדמות בקריירה המוסיקלית שלו והתלבט כיצד לעשות זאת.

חנה:
כאשר הגעת להונג צהילית התלהבתי כבר מההתחלת מהחיוון והיופי של יונאל. הוא היה במרכז העניינים וכולם הקיפו אותו תמיד. בתקופה זו הוא היה עסוק מאד בנגינה בכנור, אבל גם ידע לצחוך ולהשתולל. פעמים רבות כאשר החבורה היו יושבים על הדשא ומקשחים יונאל היה כפואו ואומר, אני צריך ללכת להסתמן. אני זכרת שיגאל סיפר לי פעם, שכשהרי היה קטן התבישי בפני הילדים האחים שאבא שלו עשה הכל למראות שהוא עיור (כמו למשל לנסוע על אופניים). אך מאוחר יותר כאשר התבגר הבין שהוא דוקא גדולתו של אבא שלו.

נורה:

אני זכרת את האווירה הכללית: יונאל היה תמיד במרכז החבורה. הוא תמיד היה בוגר יותר מאשרים. הוא היה רגש והוא מאמין לדבר איתו, והבנות מצאו אצלו אוזן קשבת ורגישה, שלא היומצוות בגיל זה אצל שאר הבנים. בסיס הלימודים הילכו לו בקלות רבה, והוא ישב שעות ארוכות ועזר לחברים שהתקשו בהכנות שייעורים, למרות שהיה לו מחויבויות נוספות, כמו הנגינה בכנור. כאשר החלט להסתמן היו כלה, לרוב בנות, שבאו להקשיב לנגינה ליד החדר שבו ניגן. בכיתות אחראנות של המוסד הוא למד את החבורה לקונצרט ואיפילו נתן להם להבט בתפקידו. בכנס של התנועה שיבולים הופיעו עם מקהלה-כיס ומערכון. המקהלה כללה כ-10 אנשים ויגאל לימד את המקהלה לשיר בכמה קולות, וזה זכרה לי כהופעה ברמה גבוהה.

דוד שחר:
על יגאל.

באoten שנים שבהן היינו יחד, יגאל הצעיר בענייני כאוטה דמות שההורם נוהגים להזכיר עליה לילדיהם תוך אמירה "אתה רואה אותו - למה אתה לא ..?" כן, יגאל היה בענייני במשך שנים - כל מה שאני לא הייתי.

הכישرون וההצלחה במוסיקה, שהבנתה המועטה נראית אצלם כטבעיות וכਮובנות מalias, ממש כמו הצלחותיו בנגיעתו בתחוםים אחרים, כך גם הפופולריות שלו אצל בנות, והעובדת שהיפות ביוטר רצוי בחברתו.

אהבתית את חוש ההומור שלו, שהוא כל כך חכם וborg, בעוד אנחנו בוססנו בجماهאות התתבגרות. הרגשתי שהוא הקדמים אותנו ויכול להשקיף علينا בסלחנות.

בעוד אני ניסיתי לכטוטות בתירוצים את אי עשיית השיעורים והעבודות, אצלם היו מושלמים ומסודרים, והעובדת שזה נעשה כתוספת לשעות הנגינה הארוכות, עוררה בי השתאות והערכה.

כאשר בגרנו ונפרדנו, התגברה הערכתי דוקא עם האיזון בראיות הצד האנושי שלו, שאינו מתאים לתדמית "מושלמת", כאשר נחשפי לרוגאי השבירה והיאוש שלו בזמן שירותו הצבאי, וכאשר שיתף אותו בברותו לצורך בזמן ההתנקות ו"הבריחה" אל המדבר.

כך נשאר יגאל בזיכרון שלי. כמה חבל שהוא אך זיכרון, שלא יתוסף אליו חוותות נוספת. לא פעם אני תווה לאן היה יגאל יכול להגיע, ואיך יכול היה להעשיר את ימי אוילו לא נקטעו חיו לפני שהגיע לשיא, לפני מימוש מלא הפוטנציאל. כי שירות חייו באמצעות נפקה...

עלילה שחר:
אני ויגאל

יש חברים שפגשתי במהלך חיי והם ממשיכים ללוות אותי עד היום.
יש חברים שדריכי הצלבה בדרכם ופסענו יחד כברת דרך וגם אחרי שנפרדנו דרכנו השאירו בי חותם عمוק.

אני ויגאל שייכים לקבוצה השנייה. נפגשנו בצבא, חלקנו חדר יחד בה אחוזת "קורזים" וכאשר יגאל עזב את קורזים, נפרדנו דרכינו אבל נשארנו חברים בנפש.

יגאל היה זה שבעצם הכירبني ובין דוד, כאשר פגשתי את דוד במרקחה במנעדון הסטודנטים בלונדון, ונודע לי שהוא מהעוגן, שאלתי אותו אם הוא מכיר את יגאל, ובמקום לענות לי כן, הוא ענה "אם כך שmarkt עמליה" מופתעת ביקשתי שיבחר את עצמו והוא ענה לי: "יגאל אמר לי שם היה לי מזל אפגוש חברה טובה שלו בלונדון בשם עמליה". אז דוד פגש אותה, ואני כתבתי ליגאל שיתן לי קצת רקע על הבוחר, ואם כדאי לי להشكיע... והסוף הרי כולן יודעים.

אני לא פעם נזכרת ביגאל בגעוגעים ועצב על כך שמעט מדי פסענו יחד. עשית כל מה שידעתי על מנת לשפוך קצת אור לחיו המוערפלים משהו. צר לי שהוא עזב את עולמנו כה מוקדם, אך אני מקבלת זאת ושולחת לו אור ואהבה, שיעיטוף אותו במקום שבו הוא נמצא.

היה שלום יגאל.

כאשר מرتה התקשרה אליו וסיפרה לי שמצויאים חובות לזכרו של יגאל החלו להתרוצץ במחשבות נוכנשתי למשך נוטלגי של תקופות לפני 4 שנים ויתר. ריצדו לפני תМОנותו שנותה שבחן נפגשנו יגאל ואני ותתיי האם אלו זכרונות אמיתיים או שהזמן השאיר בי משה שפחות קשור למציאות יותר להרגשה ולהוויה שלי מהתקופות של ילדותינו וצעירותנו. דרכינו נפרדנו כאשר יגאל עזב את הקיבוץ. לצעריו לא הייתה בין אלו שהוא בקשר אישי עם יגאל לאחר שעזב את העוגן ואני נישאתי ועברתי לקיבוץ המעליל.

הפגש האחרון שלו עם יגאל היה באחת הפעמים האחרונות שיגאל הגיע לביקור בארץ. הוא התקשר אליו וקבענו פגישה אצל מיכה בהעוגן עם עוד כמה בני ובנות "шибולים", פגישה שאורגנה על ידי יגאל ועד היום אני תוהה האם הרגש שזאת פגישה הפרידה. יגאל לא השתנה, הייתה בו אותה הילה שלילוותה אותו בצעירותו, אותו גבר נאה שמקירין שקט, שלווה ורך. היה משה מאגי שקרב אליו את כולם אבל גם ידע לשמר על הפרטיות ואולי על הבדיקות. דיברנו על תקופת ארכחה שככל אחד מאיתנו עבר. יגאל סיפר על עשייתו בתחום המוסיקה. אני זוכר שהוא תאר לי את נגינתו בתזמורת של תום ג'ונס. מעט מאד סיפר על משפחתו ועל חייו הפרטיים ואני לא לחצתי. נפרדנו בחיבור באמירה שצריך להפגש יותר.

הפגישה הבאה הייתה בבית הקברות כאשר יגאל כבר לא היה בין החיים. יגאל נולד לאבא גיבור שלא ראה אותו ולא מא נאמנה ותומכת לא גבול, כך הצעיריה המשפחה בעינינו הילדים יחד עם כל הנחיה טאפי שהובא מאמריקה כדי ללוות את דן והוא מושא להרצנתנו. אני רק זוכר שיגאל היה שקדן ותמיד עשה שיעורים, אבל רק לאחר ששיסים את החובות בכינור, שהיה חברו הקרוב.

יגאל לא היה מעורר בחברה ובילה שיעות רבות עם הכינור. אבל החברה היתה "מעוררת" ביגאל. כל אימת שהופיע מיד הוקף על ידי כולם ובמיוחד הבנות שסגדו לו. אני זוכר במוסד ביום ישיב בצהרים, יגאל היה שומע מוסיקה קלאסית ברדיו הבודד שהיא ב"шибולים" מוקף ע"י רוב בנות שיבולים, שנחרו אחריו וכך התודעה לעולם המוסיקה.

יגאל נבחרנו להיות הכנרים של הקבוצה בכיתה ו' לאחר שנערכו בקבוצה בדיקות שמיעה וה"שומעים המוסיקליים" ביזור לדעת הבודקים "המיומנים" נבחרו למשימה.

נסענו כל שבוע יחדיו לחדרה לקונסרבטוריון. יגאל התאמן המון, התקדם מהר מאד ונחשב כבר אז למטא/or בשמי המוסיקה. הוא זכה לתמיכת רבה של בני המשפחה. בסוף י"ב הכנו סיום שלא יישכח, שבו חמישה מאיינו: יגאל, מיכה, אפרים, עוזי ואני שרנו פזמון לפyi מילים שלנו והשלגירים של התקופה. יגאל הכנן את כל העיבודים ועבד איתנו על הקולות וההצלחה הייתה אדירה. לחלקנו זאת הייתה הכנסה לעולמה המופלא של המוסיקה.

לאחר הצבא גרנו שכנים בצריף. בתקופה זו נפגשנו הרבה על כס קפה, בעיקר מאוחר בערב כאשר יגאל היה חוזר מהاكדמיה למוסיקה או מאיון לקרואת הופעה בכינור. היו לנו שיחות אל תוך הלילה. השיחות נסבו על עניינים שהעסקו את שניינו, על פילוסופיית החיים, על המאוזים, הרצונות, על הקיבוץ ועל אהבות. אז זכיתי להכיר את יגאל עם יכולת ההקשבה, יכולת הניתוחה, הרישות, אדם בוגר שידען כבר בגילו הצעיר מה הוא רוצה, מה הוא מוכן להשקיע ועל מה הוא מוכן ליותר כדי לכبوש ולהגשים את רצונותיו. דרכינו נפרדנו וכל אחד יצא למשך החיים שלו. יגאל קיבל מלגה מכל הזכור לי ויצא ללימודים בארצות הברית.

קיבلتี้ בתהממה ובעצב את הדעה על מותו הטרגי של יגאל ולפתע הרגשתי שהשנים לא הכהו את הקירבה, הקשר והחברות, אבל גם את יגאל כתעלומה בחיו ובטמו.

אריאלה:

אריאלה, בת קיבוץ יגור, היא ידידה של יגאל מתוקופת הלימודים בפילדלפיה בשנים 1970-1971.
(זהו קטע מכתב שאריאלה שלחה למשפחה, מושינגטון, בתאריך 10.4.92)

לדן וחנה, מרתה ורותי היקרים - שלום ממרחקים,
פגשתי עם יגאל שלכם בשבוע הראשון לבוא לארה"ב, בהיותי אצל האלייסים, והקשר ההדוק שנוצר
ביןנו נתן לי אישית את הכוח להתמודד עם הקשיים הראשונים בנכ'r. مدى שבוע בשבוע היה יגאל
ליקח, מסיע ומראה לי את כל מקומות החמד בפילדלפיה וסביבותה, בניו-ג'רזי ובניו-יורק.
בעבור ארבעה חודשים היה זה יגאל אשר בא ולקח והעביר אותי לביתם של האלייסים. אותה שנה
בנה גרכנו שם כולנו ביחד, זכרה אצלם אחת השנים היפות בארה"ב, וכל זאת בזכותו של יגאל, שניחן
באישיות מקסימה וכרייזטיט מאין כמוה. עידנותו, רגשנותו, נפשו האמנותית, כמו גם יכולתו המבריק
וחוש ההומור הנפלא שלו, עשו את השהות עימו לחוויה מופלאה. לא רק בברים ובערבים, בשיחות
ליד השולחן וב"הציגות" שהייתה עשויה לכולנו ומצחיקנו עד השעות הקטנות של הלילה, אלא גם כל
יציאה איתנו לסרט, לקונצרט או נסיעה לטיול היו בחזקת תענוג בל ישוער, כי יגאל ידע לראות,
להתבונן, לסתוג, להנוט ולצחוק עם כל הלב. אך גם הרצינות והעומק באישיותו של יגאל הקסימו
אותי, ובשיחות הארכוכות ביןנו משך השנים ראייתי אדם המחפש משמעות, פתרונות ותשובות לשאלות
מורכבות ומסובכות.

לכן, היום, האזנה למוסיקה קלאסית בכלל ולכינור בפרט, צפיה בתמונה יפה במוזיאון או מבט בטבע
הפורח, קשים לי בזודע שיגאל כבר לא רואה, שומע וחוש את כל היופי הזה.

השניים שערכו

השניים שערכו בין אביב לענוה,
כבר חלפו ואיננו.
כבר חלפו ואיננו.
אך שדה שנזרע בין ענן לאביב –
מלבלב ומוניב.

אם חטינו מעט בין ענן לאביב –
לא נוכל להшиб.

אך הזרם הטוב בין אביב לענוה –
עלקו כבר גשם.

יעומדים הנהנו פאיון באסיף,
ופרינו גשם.

עוד מעט ויקל ללבבנו עד מה
ונבכה בدمמה. ונברך בدمמה:

את אותן השניים בין אביב לענוה,
שחלפו ואיננו.
השדה שנזרע בין ענן לאביב,
שעוורנו מוניב
ועודנו מוניב.

נתן יונתן

